

Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie

MODELOWE REGUŁY ANTYDOPINGOWE

(na podstawie zrewidowanego Kodeksu
z 2009 r.)

Warszawa, czerwiec 2011 r.

Spis treści

WSTĘP	3
PRZEDMOWA	3
Podstawowe przesłanki Kodeksu i Przepisów Antydopingowych KdZDwS	3
Krajowy Program Zwalczania Dopingu	4
Zakres	4
ARTYKUŁ 1 STOSOWANIE PRZEPISÓW	7
ARTYKUŁ 2 DEFINICJA DOPINGU – NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	9
ARTYKUŁ 3 DOWÓD DOPINGU	12
ARTYKUŁ 4 LISTA ZABRONIONYCH SUBSTANCJI I METOD	14
ARTYKUŁ 5 BADANIA	19
ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK	28
ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI	27
ARTYKUŁ 8 PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA	33
ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH	35
ARTYKUŁ 10 KARY INDYWIDUALNE	36
ARTYKUŁ 11 KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW	59
ARTYKUŁ 12 SANKCJE PRZECIWKO POLSKIM ZWIĄZKOM SPORTOWYM I KOSZTY, JAKIMI SIĘ JE OBCIĄŻA	60
ARTYKUŁ 13 ODWOŁANIA	60
ARTYKUŁ 14 SPRAWOZDAWCZOŚĆ I WZAJEMNE UZNAWANIE	65
ARTYKUŁ 15 WZAJEMNE UZNAWANIE	68
ARTYKUŁ 16 PRZEDAJNIENIE	69
ARTYKUŁ 17 RAPORTY ZGODNOŚCI KdZDwS DLA WADA	69
ARTYKUŁ 18 ZMIANY I INTERPRETACJA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	69
ARTYKUŁ 19 DODATKOWE ROLE I OBOWIĄZKI SPORTOWCÓW I INNYCH OSÓB	71
ZAŁĄCZNIK 1 DEFINICJE	73

PRZEPISY ANTYDOPINGOWE Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie

WSTĘP

Przedmowa

Dnia 8 kwietnia 2004 r. Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie, dalej KdZDwS przyjęła Światowy Kodeks Antydopingowy („Kodeks”). Przyjęcie i wdrożenie niniejszych Przepisów Antydopingowych wynika z obowiązków KdZDwS określonych w Kodeksie i ze stałych dążeń KdZDwS do wykorzenia dopingu w Polsce.

Przepisy Antydopingowe, podobnie jak przepisy dotyczące współzawodnictwa, są przepisami sportowymi określającymi warunki, w jakich uprawiany jest sport. Sportowcy, personel pomocniczy sportowców i inne osoby akceptują te przepisy jako warunek uczestnictwa i są nimi związane. Te właściwe dla sportu przepisy i procedury, mające na celu egzekwowanie zasad antydopingowych w skali globalnej i w ujednolicony sposób, mają odrębny charakter i dlatego nie powinny być uwarunkowane, ani ograniczane jakimikolwiek krajowymi wymogami, czy standardami prawnymi stosowanymi w postępowaniu karnym lub w sprawach związanych z zatrudnieniem.

Podstawowe przesłanki Kodeksu i Przepisów Antydopingowych KdZDwS

Programy antydopingowe dążą do zachowania tego, co stanowi o niezbywalnej wartości sportu. Ta wartość nierozzerwalnie związana ze sportem nazywana jest często „duchem sportu”; jest to istota olimpizmu; to uczciwa walka. Duch sportu to świętowanie ludzkiego ducha, ciała i umysłu; charakteryzuje się on następującymi wartościami:

- Etyka, fair play i uczciwość,
- Zdrowie,
- Doskonałość w działaniu,
- Charakter i wykształcenie,
- Zabawa i radość,
- Praca zespołowa,
- Poświęcenie i zaangażowanie,
- Poszanowanie zasad i prawa,
- Poszanowanie samego siebie i innych uczestników,
- Odwaga,
- Wspólnota i solidarność.

Doping jest z gruntu sprzeczny z duchem sportu.

Krajowy Program Zwalczania Dopingu

KdZDwS funkcjonuje na mocy ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857) Aby móc działać jako niezależna Organizacja Antydopingowa na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej, KdZDwS posiada niezbędne uprawnienia i jest odpowiedzialna za:

- Planowanie, koordynowanie, wdrażanie, monitorowanie i popieranie usprawnień w systemie kontroli antydopingowej;
- Współpracę z innymi właściwymi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi;
- Zachęcanie do wzajemnego przeprowadzania badań przez Krajowe Organizacje Antydopingowe;
- Promowanie badań antydopingowych;
- Energiczne ściganie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym dochodzenie w każdym przypadku czy w naruszeniu mógł brać udział personel pomocniczy sportowca lub inne osoby;
- Planowanie, wdrażanie i monitorowanie informacyjnych i edukacyjnych programów antydopingowych.

Zakres

Niniejsze Przepisy Antydopingowe stosuje się do KdZDwS, każdego Polskiego Związku Sportowego i każdego uczestnika działań Polskiego Związku Sportowego, biorącego udział w tych działaniach z racji członkostwa, akredytacji lub uczestnictwa w Polskim Związku Sportowym, z racji działalności lub w związku z wydarzeniami sportowymi.

Niniejsze Przepisy Antydopingowe stosuje się do wszystkich kontroli antydopingowych podlegających kompetencjom KdZDwS.

ARTYKUŁ 1 STOSOWANIE PRZEPISÓW

1.1 Zastosowanie do Polskich Związków Sportowych

1.1.1 Polskie Związki Sportowe przyjmą niniejsze Przepisy Antydopingowe i włączą je albo bezpośrednio albo przez odwołanie do swoich dokumentów regulacyjnych, statutu i/lub przepisów, a tym samym do reguł dyscypliny oraz praw i obowiązków swoich członków i uczestników.

1.1.2 Zastosowanie niniejszych Przepisów Antydopingowych w odniesieniu do członków wynika z obowiązków członków Polskich Związków Sportowych lub z obowiązków uczestników związanych z ich zgodą na uprawianie danej dyscypliny sportu zgodnie z jej regułami.

[Komentarz do Artykułu 1.1.2: Praktyczne wdrożenie może polegać na umieszczeniu na karcie członkowskiej/licencji każdego Polskiego Związku Sportowego potwierdzonego podpisem oświadczenia, że posiadacz karty obowiązują przepisy antydopingowe KdZDwS i odpowiedniej Federacji Międzynarodowej.]

1.1.3 Jako warunek otrzymania finansowej i/lub innej pomocy od Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, Polski Związek Sportowy zobowiązuje się do przestrzegania ducha i litery Polskiego Programu Zwalczenia Dopingu i niniejszych przepisów Antydopingowych, w tym do stosowania sankcji indywidualnych, uznaje uprawnienia i zobowiązuje się do współpracy z KdZDwS oraz organami dyscyplinarnymi we wszystkich kwestiach antydopingowych których, zgodnie z Kodeksem, nie regulują przepisy właściwej Federacji Międzynarodowej.

[Komentarz do Artykułu 1.1.3: KdZDwS będzie współpracować z Rządem Rzeczypospolitej Polskiej rządem w celu zapewnienia, aby przyjęcie i wdrożenie polityk antydopingowych Polskich Związków Sportowych było warunkiem koniecznym otrzymania pomocy finansowej od rządu.]

1.1.4 Przyjmując niniejsze Przepisy Antydopingowe i włączając je do swoich dokumentów regulujących i reguł dyscyplin sportowych, Polskie Związki Sportowe uznają uprawnienia i odpowiedzialność KdZDwS za wdrożenie Polskiego Programu Zwalczenia Dopingu i upoważniają KdZDwS do przeprowadzenia kontroli antydopingowej; te uprawnienia i

odpowiedzialność uznają i akceptują również członkowie Polskich Związków Sportowych i uczestnicy.

1.1.5 Przyjmując niniejsze Przepisy Antydopingowe i włączając je do swoich dokumentów regulujących i reguł dyscyplin sportowych, Polskie Związki Sportowe ponadto formalnie podporządkowują tym Przepisom Antydopingowym wszystkich sportowców podlegających ich kompetencjom lub kontroli, bądź podlegających ich regulacjom lub regułom dyscypliny sportowej. Będą oni stosować się do decyzji podejmowanych zgodnie z niniejszymi Przepisami Antydopingowymi, a w szczególności do decyzji organów dyscyplinarnych Polskich Związków Sportowych. Członkowie Polskich Związków Sportowych i uczestnicy również uznają i akceptują to podporządkowanie i zobowiązanie, z zastrzeżeniem procedur odwoławczych przewidzianych w niniejszych przepisach.

1.2 Zastosowanie do osób

1.2.1 Przepisy Antydopingowe KdZDwS stosuje się wobec wszystkich osób, które:

1.2.1.1 są członkami Polskich Związków Sportowych, niezależnie od ich miejsca zamieszkania lub lokalizacji;

1.2.1.2 są członkami członków stowarzyszonych Polskiego Związku Sportowego, jego klubów, zespołów, stowarzyszeń lub lig;

1.2.1.3 uczestniczą w jakiegokolwiek roli w działaniu organizowanym, prowadzonym, zwołanym lub autoryzowanym przez Polski Związek Sportowy lub jego stowarzyszonych członków, kluby, zespoły, stowarzyszenia i ligi;

1.2.2 Uznaje się, że uczestnicy, w tym niepełnoletni akceptują, poddają się niniejszym Przepisom Antydopingowych i zobowiązują się do ich przestrzegania z racji uprawiania sportu.

ARTYKUŁ 2 DEFINICJA DOPINGU – NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

Doping definiuje się jako wystąpienie jednego lub więcej naruszeń przepisów antidopingowych określonych w Artykułach 2.1 do 2.8 niniejszych Przepisów Antydopingowych.

Sportowcy i inne osoby mają obowiązek wiedzieć, co jest naruszeniem przepisów antidopingowych i jakie substancje i metody znajdują się na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Poniższe stanowią naruszenie przepisów antidopingowych:

[Komentarz do Artykułu 2: Celem Artykułu 2 jest określenie okoliczności i zachowań, które stanowią naruszenie przepisów antidopingowych. Przesłuchania w sprawach o doping przeprowadzane są w oparciu o stwierdzenie, że miało miejsce naruszenie jednego lub kilku tych konkretnych przepisów.]

2.1 Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej sportowca

2.1.1 Do obowiązków każdego sportowca należy dopilnowanie, by do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Sportowcy odpowiadają za każdą substancję zabronioną, jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w ich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z Artykułem 2.1, do stwierdzenia naruszenia przepisów antidopingowych nie jest konieczne wykazanie zamiaru, winy, zaniedbania czy świadomego użycia przez sportowca.

[Komentarz do Artykułu 2.1.1: Na potrzeby walki z naruszeniami przepisów antidopingowych polegającymi na obecności substancji zabronionej (lub jej metabolitów lub markerów) w niniejszych Przepisach Antydopingowych przyjmuje się przepis o pełnej odpowiedzialności zawarty w Kodeksie Antydopingowym Ruchu Olimpijskiego (Olympic Movement Anti-Doping Code - OMADC) oraz w zdecydowanej większości przepisów antidopingowych istniejących przed wprowadzeniem Kodeksu. Zgodnie z zasadą pełnej odpowiedzialności, naruszenie przepisu antidopingowego ma miejsce za każdym razem, gdy w próbce fizjologicznej pobranej od sportowca stwierdzona zostanie obecność substancji zabronionej. Naruszenie ma miejsce bez względu na to, czy sportowiec świadomie czy nieświadomie użył substancji zabronionej lub wykazał się zaniedbaniem lub ponosi winę. Jeśli próbka dodatnia pochodziła z badań wykonanych w trakcie zawodów, wówczas wyniki tych zawodów zostają automatycznie unieważnione (Artykuł 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych)). Jednakże w takim przypadku sportowiec może uniknąć kary lub uzyskać jej skrócenie jeśli wykaże, że nie ponosi winy lub znaczącej winy (Artykuł 10.5 (Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach)) lub w pewnych

okolicznościach jego zamiarem nie było poprawienie wyników sportowych (Artykuł 10.4 (Odstąpienie od kary lub skrócenie kary zakazu startów w przypadku wykrycia substancji wyszczególnionych w wyjątkowych okolicznościach)).

Zasada pełnej odpowiedzialności w przypadku stwierdzenia obecności substancji zabronionej w próbce pobranej od sportowca, z możliwością zmiany kary w oparciu o określone kryteria, stanowi rozsądny kompromis między skutecznym egzekwowaniem przepisów o zakazie stosowania dopingu z korzyścią dla wszystkich „czystych” sportowców, zasadą uczciwości w tych wyjątkowych sytuacjach, gdy substancja zabroniona została wprowadzona do organizmu sportowca bez jego winy lub zaniedbania ani bez istotnej winy lub istotnego zaniedbania z jego strony. Należy podkreślić, że o ile ustalenie, czy przepis o zakazie stosowania dopingu został naruszony czy nie, oparte jest o zasadę pełnej odpowiedzialności, kara zakazu startów przez określony czas nie jest automatyczna. Zasada pełnej odpowiedzialności przyjęta w niniejszych Przepisach Antydopingowych jest konsekwentnie stosowana w orzecznictwie Sportowego Sądu Arbitrażowego].

2.1.2 *Wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 jest: obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce A pobranej od sportowca, gdy sportowiec rezygnuje z analizy próbki B i próbka B nie jest poddawana analizie lub gdy próbka B sportowca jest poddana analizie i analiza próbki B pobranej od sportowca potwierdza obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w próbce A pobranej od sportowca.*

[Komentarz do Artykułu 2.1.2: Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami może, według swego uznania, podjąć decyzję o analizie próbki B nawet, jeśli sportowiec nie zażądał analizy próbki B .]

2.1.3 *Z wyjątkiem tych substancji, dla których na Liście Substancji i Metod Zabronionych określony został próg ilościowy, naruszeniem przepisów antydopingowych jest obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od sportowca.*

2.1.4 *W drodze wyjątku od ogólnej zasady określonej w Artykule 2.1, Lista Zabronionych Substancji i Metod lub Standardy Międzynarodowe mogą określać specjalne kryteria oceny tych substancji zabronionych, które mogą być także produkowane endogennie.*

2.2 Użycie lub próba użycia przez sportowca substancji zabronionej lub metody zabronionej

[Komentarz do Artykułu 2.2: Zgodnie z dotychczasową powszechną praktyką, użycie lub próbę użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej można stwierdzić przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod. Zgodnie z Komentarzem do Artykułu 3.2 (Metody ustalania faktów i założenia), w przeciwieństwie do dowodów wymaganych do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1, użycie lub próbę użycia można także stwierdzić przy pomocy innych wiarygodnych metod, takich jak przyznanie się sportowca, zeznanie świadka, dokumenty, wnioski wyciągnięte z długoterminowych badań profili lub inne informacje analityczne, które nie spełniają wymogów niezbędnych do ustalenia „obecności” substancji zabronionej zgodnie z Artykułem 2.1. Na przykład, użycie można stwierdzić w oparciu o wiarygodne dane analityczne uzyskane w wyniku analizy próbki A (bez potwierdzania analizą próbki B) lub wyłącznie w wyniku analizy próbki B, gdy organizacja antydopingowa przekonująco uzasadni brak potwierdzenia uzyskanego wyniku w drugiej próbce).]

2.2.1 Obowiązkiem każdego sportowca jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegającego na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez sportowca.

2.2.2 To, czy użycie lub próba użycia substancji zabronionej bądź metody zabronionej przyniosło zamierzony efekt, nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

[Komentarz do Artykułu 2.2.2: Udowodnienie „próby użycia” substancji zabronionej wymaga udowodnienia sportowcowi jego „zamiaru”. Fakt, że do udowodnienia tego konkretnego naruszenia przepisów antydopingowych konieczne jest udowodnienie zamiaru nie narusza zasady pełnej odpowiedzialności za naruszenia określone w Artykule 2.1 i naruszenia określone w Artykule 2.2 dotyczące użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej .

Użycie przez sportowca substancji zabronionej stanowi naruszenie przepisów antydopingowych, chyba że używanie takiej substancji nie jest zabronione poza zawodami i sportowiec używa takiej substancji poza zawodami. (Jednakże obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej podczas zawodów jest naruszeniem Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej,

jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej sportowca) bez względu na to, kiedy substancja ta została podana.)]

2.3 Odmowa stawienia się lub nieusprawiedliwione niestawienie się do pobrania próbki po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z odpowiednimi przepisami antydopingowymi, bądź uchylanie się w inny sposób od pobrania próbki

[Komentarz do Artykułu 2.3: Prawie wszystkie przepisy antydopingowe funkcjonujące przed wprowadzeniem Kodeksu zabraniały niestawiania się lub niewyrażania zgody na pobranie próbki po otrzymaniu powiadomienia. Niniejszy artykuł rozszerza typowe zapisy sprzed Kodeksu i traktuje „uchylanie się w inny sposób od pobrania próbki” jako zachowanie zabronione. Zatem, na przykład, naruszeniem przepisów antydopingowych byłaby także sytuacja, gdyby ustalono, że sportowiec ukrywał się przed osobą prowadzącą kontrolę antydopingową, w celu uniknięcia powiadomienia lub przeprowadzenia badania. Naruszenie polegające na „niewyrażeniu zgody lub niestawieniu się do pobrania próbki” może być świadomym działaniem lub zaniedbaniem ze strony sportowca, natomiast „uchylanie się” od pobrania próbki stanowi celowe zachowanie sportowca.]

2.4 Naruszenie obowiązujących wymagań określających gotowość sportowca do badań poza zawodami, w tym nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu oraz niepoddanie się badaniom ogłoszonym w oparciu o Międzynarodowy Standard Badań. Dowolne trzy przypadki niezgłoszenia się na badania i/lub niedostarczenia informacji na temat miejsca pobytu w okresie osiemnastu miesięcy, stwierdzone przez Organizacje Antydopingowe uprawnione do kontroli sportowca, stanowią naruszenie przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 2.4: Stosując postanowienia niniejszego Artykułu pojedyncze przypadki niepoinformowania o miejscu pobytu i niestawienia się na badania zgodnie z przepisami KdZDwS lub jakiegokolwiek innej Organizacji Antydopingowej uprawnionej do zgłaszania przypadków niepoinformowania o miejscu pobytu i niestawienia się na badania zgodnie z Międzynarodowym Standardem Badań są traktowane łącznie. W odpowiednich okolicznościach niestawienie się na badania lub niepoinformowanie o miejscu pobytu mogą także stanowić naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.3 lub Artykułem 2.5.]

2.5 Manipulowanie lub próba manipulowania dowolnym elementem kontroli antydopingowej

[Komentarz do Artykułu 2.5: Niniejszy Artykuł zabrania zachowań, które niweczą proces kontroli antydopingowej, ale które nie są objęte typową definicją metod zabronionych. Do takich zachowań zalicza się, na przykład, zmianę numerów identyfikacyjnych na formularzu kontroli antydopingowej podczas badania lub zbitcie butelki z próbką B w czasie analizy próbki B lub podanie nieprawdziwych informacji Organizacji Antydopingowej.]

2.6 Posiadanie substancji zabronionych i stosowanie metod zabronionych

2.6.1 Stosowanie przez sportowca podczas zawodów dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie przez sportowca poza zawodami dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że sportowiec wykaże, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 4.4 (Użycie do celów terapeutycznych) lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.

2.6.2 Stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy sportowca podczas zawodów bądź stosowanie lub posiadanie przez personel pomocniczy sportowca poza zawodami odpowiednio dowolnej metody zabronionej lub dowolnej substancji zabronionej, które są zabronione poza zawodami, w związku ze sportowcem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy sportowca udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 4.4 (Użycie do celów terapeutycznych) lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.

[Komentarz do Artykułów 2.6.1 i 2.6.2: Akceptowalnym uzasadnieniem nie będzie na przykład tłumaczenie, że substancja zabroniona została kupiona lub znajdowała się w posiadaniu sportowca lub personelu pomocniczego sportowca w celu przekazania jej znajomemu lub krewnemu, chyba że chodzi o uzasadnione medycznie przypadki, gdy dana osoba posiadała wystawioną przez lekarza receptę, np. na insulinę dla dziecka chorującego na cukrzycę.]

[Komentarz do Artykułu 2.6.2: Akceptowalnym uzasadnieniem jest na przykład posiadanie przez lekarza zespołu substancji zabronionej używanej do leczenia przypadków o ostrym przebiegu lub groźnych.]

2.7 Handel lub próba handlu dowolnymi substancjami zabronionymi lub metodami zabronionymi

2.8 Podanie/zastosowanie lub próba podania/zastosowania sportowcowi/przez sportowca podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej bądź podanie/zastosowanie lub próba podania/zastosowania sportowcowi/przez sportowca poza zawodami dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, które są zabronione poza zawodami, bądź pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, nakłanianie, ukrywanie i wszelkie inne formy współdziałania w naruszeniu przepisów antydopingowych lub próbie ich naruszenia

[Komentarz do Artykułu 2: Zgodnie z Kodeksem nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych sytuacja, gdy sportowiec lub inna osoba pracuje lub jest związana z personelem pomocniczym sportowca, na który nałożono karę zakazu współpracy ze sportowcem. Jednakże KdZDwS może przyjąć własną politykę zabraniającą takiego zachowania.]

ARTYKUŁ 3 DOWÓD DOPINGU

3.1 Ciężar dowodu i standardy dowodowe

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KdZDwS. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez KdZDwS faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób satysfakcjonujący organ dyscyplinarny, z uwzględnieniem wagi przedstawianych zarzutów. Taki dowód jest zawsze silniejszy niż jedynie wykazanie prawdopodobieństwa, ale słabszy niż dowód ponad uzasadnioną wątpliwość. W sytuacjach, w których zgodnie z niniejszymi Przepisami na sportowcu lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowej ciąży obowiązek przedstawienia dowodów lub określonych faktów lub okoliczności pozwalających odrzucić domniemanie naruszenia przepisów antydopingowych, za dowód przyjmuje się wykazanie prawdopodobieństwa, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w Artykułach 10.4 i 10.6, gdy od sportowca wymaga się przedstawienia dowodu o większym ciężarze.

[Komentarz do Artykułu 3.1: Standard dowodowy, jaki musi spełnić KdZDwS jest porównywalny ze standardem, który jest stosowany w większości krajów w sprawach dotyczących wykroczeń służbowych. Jest on także szeroko stosowany przez sądy i organy dyscyplinarne w sprawach o doping. Por. na przykład decyzję CAS w sprawie N., J., Y., W. przeciw FINA, CAS 98/208, 22 grudnia 1998 r.]

3.2 Metody ustalania faktów i założenia

Fakty dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych mogą być ustalane przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym także przez przyznanie się. W sprawach dotyczących dopingu stosuje się następujące przepisy dowodowe:

[Komentarz do Artykułu 3.2: Na przykład KdZDwS może stwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej) w oparciu o przyznanie się sportowca, wiarygodne zeznanie osób trzecich, wiarygodne dokumenty, wiarygodne dane analityczne z badania próbki A lub próbki B zgodnie z Komentarzami do Artykułu 2.2 lub w oparciu o wnioski wyciągnięte z profilu serii próbek krwi lub moczu sportowca.]

3.2.1 Zakłada się, że laboratoria akredytowane przez WADA badają próbkę oraz stosują procedury ochrony próbki zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów. Sportowiec lub inna osoba może podważyć to założenie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odstępstwo od Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

Jeśli sportowiec lub inna osoba podważy założenie wykazując, że nastąpiło odstępstwo od Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na KdZDwS będzie spoczywał ciężar dowodu, że takie odstępstwo nie miało wpływu na uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy.

[Komentarz do Artykułu 3.2.1: Ciężar dowodu spoczywa na sportowcu lub innej osobie, która musi uprawdopodobnić, że nastąpiło odejście od Międzynarodowego Standardu, w wyniku czego mogło dojść do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy. Jeśli sportowiec lub inna osoba uczyni to, to ciężar dowodu przechodzi na KdZDwS która musi przedstawić satysfakcjonujące organ dyscyplinarny dowody na to, że odstępstwo nie wpłynęło na uzyskanie niekorzystnego wyniku badania.]

3.2.2 Odstępstwo od jakiegokolwiek innego Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów lub innego przepisu antydopingowego lub polityki antydopingowej, które nie spowodowało uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub innego naruszenia przepisów antydopingowych, nie powoduje unieważnienia takich wyników. Jeśli sportowiec lub inna osoba wykaże, że odstępstwo od innego Standardu Międzynarodowego lub innego przepisu antydopingowego lub polityki antydopingowej mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku

analizy lub gdy miało miejsce inne naruszenie przepisów antydopingowych, wówczas ciężar dowodu, że takie odstępstwo nie przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub przedstawienia faktycznej podstawy naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KdZDwS.

3.2.3 Fakty ustalone na mocy decyzji sądu lub właściwego trybunału dyscyplinarnego, które nie są przedmiotem odwołania, będą stanowiły niezaprzeczalny dowód przeciw sportowcowi lub innej osobie, której decyzja dotyczyła, potwierdzający fakty, chyba że sportowiec lub inna osoba udowodni, że podjęta decyzja naruszyła zasady naturalnego poczucia sprawiedliwości.

3.2.4 Organ dyscyplinarny rozpatrujący sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść sportowca lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeśli sportowiec lub inna osoba mimo otrzymania powiadomienia o posiedzeniu organu dyscyplinarnego w czasie umożliwiającym jej przybycie na posiedzenie, na takim posiedzeniu się nie pojawi (osobiście lub nie skontaktuje się telefonicznie, stosownie do wskazań organu dyscyplinarnego) i nie odpowie na pytania organu dyscyplinarnego lub Organizacji Antydopingowej twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 3.2.4: W takich okolicznościach CAS wielokrotnie orzekał na niekorzyść .]

ARTYKUŁ 4 LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH

4.1 Inkorporacja Listy Substancji i Metod Zabronionych

Niniejsze Przepisy Antydopingowe inkorporują Listę Substancji i Metod Zabronionych, publikowaną i aktualizowaną przez WADA zgodnie z Artykułem 4.1 Kodeksu. KdZDwS udostępni aktualną Listę Zabronionych Substancji i Metod każdemu Polskiemu Związkowi Sportowemu a każdy Polski Związek Sportowy dopilnuje, by jego członkowie i jednostki składowe dysponowały aktualną Listą Substancji i Metod Zabronionych.

[Komentarz do Artykułu 4.1: Lista Zabronionych Substancji i Metod będzie aktualizowana i publikowana bezzwłocznie, gdy tylko pojawi się taka potrzeba. Jednakże dla zapewnienia przewidywalności, każdego roku będzie publikowana nowa Lista Substancji i Metod Zabronionych, bez względu na to, czy zostaną wprowadzone jakieś zmiany na liście, czy nie. Obowiązująca Lista Substancji i Metod Zabronionych jest dostępna na stronie internetowej WADA (www.wada-ama.org.) oraz na stronie internetowej KdZDwS

(www.antydoping.pl). Lista Substancji i Metod Zabronionych stanowi integralną część Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie.].

4.2 Substancje zabronione i metody zabronione wpisane na Listę Substancji i Metod Zabronionych

4.2.1 Substancje zabronione i metody zabronione

O ile nie określono inaczej w Liście Substancji i Metod Zabronionych i/lub jej aktualizacji, Lista Substancji i Metod Zabronionych i jej aktualizacje wchodzi w życie, na mocy niniejszych Przepisów Antydopingowych, po upływie trzech miesięcy od opublikowania Listy Substancji i Metod Zabronionych przez WADA, bez potrzeby jakichkolwiek dalszych działań ze strony KdZDwS.

[Komentarz do Artykułu 4.2.1: Obowiązywać będzie jedna Lista Substancji i Metod Zabronionych. Do substancji, które są zabronione przez cały czas zalicza się środki maskujące i te substancje, które, stosowane podczas treningu, mogą mieć długoterminowy wpływ na poprawę wyników, na przykład anaboliki. Wszystkie substancje i metody wpisane na Listę Substancji i Metod Zabronionych są zabronione podczas zawodów. Użycie poza zawodami (Artykuł 2.2) substancji, która jest zabroniona tylko podczas zawodów nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że substancję tę lub jej metabolity stwierdzi się w próbce pobranej podczas zawodów (Artykuł 2.1).

Obowiązywać będzie tylko jeden dokument pod nazwą „Lista Substancji i Metod Zabronionych”. Do Listy Substancji i Metod Zabronionych WADA może dodawać inne substancje lub metody zabronione w konkretnych dyscyplinach sportowych (np. uwzględnienie betablokerów w przypadku strzelectwa), ale fakt ten będzie odzwierciedlony również na jedynej Liście Zabronionych Substancji i Metod. Poszczególne dyscypliny sportowe nie mogą starać się o wyłączenia z podstawowej Listy Substancji i Metod Zabronionych (np. wyeliminowanie anabolików z Listy Substancji i Metod Zabronionych dla „sportów umysłowych”). Uzasadnieniem tej decyzji jest to, że istnieją pewne podstawowe środki dopingowe, których nikt, kto nazywa siebie sportowcem nie powinien zażywać.]

4.2.2 Substancje określone

Na potrzeby Artykułu 10 [Kary indywidualne] wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi”, z wyjątkiem substancji należących do (a) klas środków anabolicznych i hormonów oraz (b) środków stymulujących oraz środków zaliczonych na Liście Substancji i Metod Zabronionych do grupy środków stymulujących oraz antagonistów i modulatorów hormonów. Metody zabronione nie są substancjami określonymi.

[Komentarz do Artykułu 4.2.2: Podczas prac nad Kodeksem zainteresowane grupy toczyły szeroką debatę nad właściwą równowagą między karami sztywnymi, które promują harmonizację w stosowaniu przepisów i karami bardziej elastycznymi, które lepiej uwzględniają okoliczności każdego przypadku. Równowaga ta była także przedmiotem dyskusji przed podjęciem przez CAS różnych decyzji związanych z interpretacją Kodeksu. Po trzech latach doświadczenia w stosowaniu Kodeksu, wśród interesariuszy panuje przekonanie, że stwierdzenie wystąpienia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułami 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów) i 2.2 (Użycie substancji lub metody zabronionej) nadal powinno być oparte o zasadę pełnej odpowiedzialności, natomiast kary określone w Kodeksie powinny być bardziej elastyczne, gdy sportowiec lub inna osoba może udowodnić, że nie było jego/jej zamiarem poprawienie wyników sportowych. Zmiana Artykułu 4.2 i związane z nią zmiany w Artykule 10 dają tę dodatkową elastyczność w przypadku naruszeń obejmujących wiele substancji zabronionych. Przepisy określone w Artykule 10.5 (Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach) pozostają jedyną podstawą odstąpienia od kary lub jej skrócenia w związku ze stosowaniem sterydów anabolicznych i hormonów, a także środków zaliczanych na Liście Substancji i Metod Zabronionych do środków stymulujących oraz antagonistów i modulatorów hormonów.]

4.3 Kryteria wpisywania substancji i metod na Listę Substancji i Metod Zabronionych

Zgodnie z Artykułem 4.3.3 Kodeksu, określenie przez WADA substancji zabronionych i metod zabronionych, które zostaną umieszczone na Liście Substancji i Metod Zabronionych, oraz zaliczenie substancji do poszczególnych kategorii zawartych na Liście Substancji i Metod Zabronionych, jest ostateczne i nie może być podważane przez sportowca ani inną osobę na mocy argumentu, że taka substancja lub metoda nie była środkiem maskującym ani nie mogła poprawiać wyników, stanowić zagrożenia dla zdrowia ani naruszać zasady ducha sportu.

[Komentarz do Artykuł 4.3: Kwestia, czy substancja spełnia kryteria określone w Artykule 4.3 (Kryteria wpisywania substancji i metod na Listę Substancji i Metod Zabronionych) w danym przypadku nie może być podnoszona jako argument obrony w postępowaniu o naruszenie przepisów antydopingowych. Na przykład, nie można twierdzić, że wykryta substancja zabroniona nie przyczyniłaby się do poprawy wyników w danej konkretnej dyscyplinie sportowej. Do dopingu dochodzi, gdy substancja znajdująca się na Liście Substancji i Metod Zabronionych zostanie wykryta w próbie fizjologicznej pobranej od sportowca. Podobnie nie można twierdzić, że substancja zaliczona do klasy substancji anabolicznych nie należy do tej klasy].

4.4 Użycie do celów terapeutycznych

4.4.1 Sportowiec z udokumentowaną chorobą wymagającą użycia zabronionej substancji lub zabronionej metody musi najpierw uzyskać wyłączenie dla celów terapeutycznych [Therapeutic Use Exemption – TUE]. Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów (Artykuł 2.1), Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej (Artykuł 2.2), Posiadanie substancji zabronionych i stosowanie metod zabronionych (Artykuł 2.6) czy Podanie/zastosowanie lub próba podania/zastosowania zabronionej substancji lub zabronionej metody (Artykuł 2.8) zgodnie z postanowieniami odpowiedniego TUE, wydanego zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, nie są uznawane za naruszenie przepisów antydopingowych.

4.4.2 Sportowcy zaliczeni przez KdZDwS do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom i inni sportowcy biorący udział w jakichkolwiek krajowych wydarzeniach sportowych muszą otrzymać TUE wydawane lub uznawane przez KdZDwS. Wniosek o TUE należy złożyć możliwie jak najszybciej (w przypadku sportowca zaliczonego do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, powinno to nastąpić wtedy, gdy sportowiec zostanie po raz pierwszy powiadomiony o włączeniu do grupy), a w każdym razie (z wyjątkiem nagłych przypadków) nie później niż 21 dni przed udziałem sportowca w wydarzeniu sportowym. O TUE wydanym przez KdZDwS należy poinformować Polski Związek Sportowy sportowca i WADA.

4.4.3 Inni sportowcy podlegający badaniom (tj. sportowcy, którzy nie zostali zaliczeni przez KdZDwS do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom i którzy nie uczestniczą w żadnych krajowych wydarzeniach sportowych, ale podlegają badaniom) muszą uzyskać TUE od swojej Organizacji Antydopingowej lub innego organu powołanego przez Polski Związek Sportowy, zgodnie z wymogami przepisów odpowiedniej Krajowej Organizacji Antydopingowej lub Polskiego Związku

Sportowego. Polskie Związki Sportowe bezzwłocznie informują KdZDwS i WADA o każdym takim TUE.

4.4.4 *Usunięty*

4.4.5 KdZDwS powoła zespół, który będzie rozpatrywał wnioski o TUE („Komitet TUE”) zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych. Członek/Członkowie Komitetu TUE rozpatrują wnioski niezwłocznie, zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, a wydawane przez nich decyzje w sprawach wniosków są ostatecznymi decyzjami KdZDwS.

4.4.6 WADA, z własnej inicjatywy, może w dowolnym czasie dokonać oceny TUE udzielonego każdemu sportowcowi klasy międzynarodowej lub sportowcowi klasy krajowej, który został zaliczony przez KdZDwS lub Polski Związek Sportowy do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanej badaniom (RTP). Ponadto, na żądanie każdego takiego sportowca, któremu odmówiono udzielenia TUE, WADA może ocenić zasadność takiej odmowy. Jeśli WADA ustali, że decyzja w sprawie przyznania lub odmowy udzielenia TUE nie jest zgodna z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, może cofnąć taką decyzję. Od decyzji w sprawie TUE przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13.

ARTYKUŁ 5 BADANIA

5.1 Uprawnienia do przeprowadzania badań

Wszyscy sportowcy podlegający kompetencjom Polskiego Związku Sportowego podlegają badaniom prowadzonym przez KdZDwS, Federację Międzynarodową sportowca, i każdą inną Organizację Antydopingową odpowiedzialną za badania podczas zawodów lub wydarzenia sportowego, w których uczestniczą sportowcy. Wszyscy sportowcy podlegający kompetencjom Polskiego Związku Sportowego, w tym sportowcy, na których nałożono karę zakazu startów lub tymczasowego zawieszenia, zobowiązani są do poddania się w dowolnym czasie i miejscu, po powiadomieniu lub bez wcześniejszego powiadomienia, badaniom na zawodach lub poza zawodami, przeprowadzanym przez KdZDwS, Międzynarodową Federację sportowca, WADA, Krajową Organizację Antydopingową kraju, w którym sportowcy przebywają, którego są obywatelami lub mieszkańcami, bądź też kraju, w którym posiadają licencję sportową lub w którym są członkami organizacji sportowej, MKOl w związku z Igrzyskami Olimpijskimi, MKP w przypadku Igrzysk Paraolimpijskich, oraz każdą inną Organizację Antydopingową odpowiedzialną za badania podczas zawodów lub wydarzenia sportowego, w których uczestniczą sportowcy.

Wszyscy sportowcy muszą poddać się każdym badaniom, których zażąda Organizacja Antydopingowa uprawniona do przeprowadzania badań.

5.2 Plan terminów i miejsc badań

W porozumieniu z innymi Organizacjami Antydopingowymi przeprowadzającymi badania tych samych sportowców i zgodnie z Międzynarodowym Standardem Badań, KdZDwS:

5.2.1 Planuje i przeprowadza skuteczną liczbę badań podczas zawodów i poza zawodami, sportowców, do których kontrolowania jest uprawniona, w tym między innymi sportowców zaliczonych do zarejestrowanych grup sportowców poddawanych badaniom(RTP).

5.2.2 O ile nie zachodzą wyjątkowe okoliczności, przeprowadza badania poza zawodami jako badania bez wcześniejszego powiadamiania.

5.2.3 Traktuje priorytetowo badania ukierunkowane.

5.2.4 Przeprowadza badania sportowców, którzy odbywają karę zakazu startu lub karę czasowego zawieszenia.

[Komentarz do Artykułu 5.2.3: Badania ukierunkowane wprowadzono ze względu na to, że badanie wyrywkowe, a nawet ważne badanie wyrywkowe nie dają gwarancji, że badaniu poddani zostaną wszyscy sportowcy, którzy powinni być zbadani (na przykład sportowcy klasy światowej, sportowcy, których wyniki poprawiły się znacznie w krótkim czasie, sportowcy, których trenerzy trenowali innych sportowców, u których badania potwierdziły stosowanie dopingu itp.). Oczywiście, badań ukierunkowanych nie wolno wykorzystywać do żadnego innego celu poza zasadną kontrolą antydopingową. W świetle niniejszych przepisów jasne jest, że sportowcy nie mają prawa oczekiwać tylko badań wyrywkowych. Przepisy te nie określają też żadnego wymogu przedstawienia uzasadnionego podejrzenia lub prawdopodobnej przyczyny przeprowadzania badań ukierunkowanych.]

5.3 Standardy badań

Badania przeprowadzane przez KdZDwS i Polskie Związki Sportowe muszą być zasadniczo zgodne z Międzynarodowym Standardem Badań obowiązującym w czasie przeprowadzania badań.

5.3.1 Do wykrywania substancji zabronionych lub metod zabronionych, na potrzeby procedur badań przesiewowych lub tworzenia długookresowych profili hematologicznych („paszportów”) wolno używać próbek krwi (lub innych próbek z wyjątkiem próbek moczu).

5.4 Koordynacja badań

5.4.1 Badania podczas zawodów

Pobieranie próbek do kontroli antydopingowej odbywa się zarówno podczas międzynarodowych wydarzeń sportowych, jak i krajowych wydarzeń sportowych. Jednakże, o ile nie przewidziano inaczej poniżej, tylko jedna organizacja powinna być odpowiedzialna za inicjowanie i przeprowadzanie badań podczas wydarzeń sportowych. Podczas międzynarodowych wydarzeń sportowych pobieranie próbek do kontroli antydopingowej jest inicjowane i przeprowadzane przez organizację międzynarodową, będącą organem kierującym wydarzeniem (np. MKOl dla Igrzysk Olimpijskich, federacja międzynarodowa dla mistrzostw świata i Panamerykańska Organizacja Sportowa (PASO) dla Igrzysk Panamerykańskich). Jeśli organizacja międzynarodowa nie przeprowadzi podczas takiego wydarzenia skutecznych badań, KdZDwS może, w porozumieniu i za zgodą tej organizacji międzynarodowej lub WADA, zainicjować lub przeprowadzić takie badania. Podczas krajowych wydarzeń sportowych pobieranie próbek do kontroli antydopingowej jest inicjowane i przeprowadzane przez KdZDwS.

5.4.1.1 Jeśli jednak KdZDwS zechce przeprowadzić dodatkowe badania sportowców podczas wydarzeń sportowych,

w odniesieniu do których nie jest odpowiedzialna za inicjowanie i przeprowadzanie badań podczas wydarzeń sportowych, KdZDwS musi najpierw zwrócić się do organu kierującego wydarzeniem sportowym o zgodę na przeprowadzenie i koordynację wszelkich dodatkowych badań. Jeśli KdZDwS nie jest usatysfakcjonowana odpowiedzią organu kierującego wydarzeniem sportowym, może zwrócić się do WADA o zgodę na przeprowadzenie dodatkowych badań oraz ustalenie sposobu skoordynowania takich dodatkowych badań.

[Komentarz do Artykułu 5.4.1.1: Organizacja Antydopingowa „inicjująca i przeprowadzająca badania” może, jeśli tak zdecyduje, podpisać odpowiednie porozumienia z innymi organizacjami, cedując na nie obowiązek pobierania próbek lub inne aspekty procesu kontroli antydopingowej.]

5.4.2 Badania poza zawodami

Badania poza zawodami są inicjowane i przeprowadzane zarówno przez organizacje międzynarodowe, jak i krajowe. Badania poza zawodami mogą być inicjowane i przeprowadzane przez: (a) WADA; (b) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski w związku z igrzyskami olimpijskimi lub igrzyskami paraolimpijskimi; (c) KdZDwS lub Polskie Związki Sportowe; lub (d) dowolną inną Organizację Antydopingową, która jest uprawniona do badania sportowców zgodnie z Artykułem 5.1 (Uprawnienia do przeprowadzania badań). Badania poza zawodami mogą być, o ile jest to wykonalne bez nadmiernych problemów, koordynowane poprzez narzędzie ADAMS tak, aby skuteczność kontroli antydopingowych była jak największa oraz aby uniknąć wielokrotnego badania poszczególnych sportowców.

[Komentarz do Artykułu 5.4.2: W drodze dwustronnych lub wielostronnych umów między sygnatariuszami i rządami mogą zostać przyznane dodatkowe uprawnienia do przeprowadzania badań].

5.4.3 Raport

Aby uniknąć zbędnego powielania badań, KdZDwS bezzwłocznie przekazuje wyniki przeprowadzonych badań poprzez biuro informacyjne WADA zgodnie z Artykułem 14.5.

5.5 Wymagania dotyczące obowiązku informowania o miejscu pobytu sportowca

5.5.1 KdZDwS określa zarejestrowaną grupę sportowców poddawanych badaniom, którzy mają spełniać wymagania Międzynarodowego Standardu Badań dotyczące obowiązku informowania o miejscu pobytu i publikuje kryteria zaliczania sportowców do tej zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom oraz listę sportowców spełniających te kryteria dla danego okresu. KdZDwS analizuje i aktualizuje, stosownie do potrzeb, kryteria umieszczania sportowców w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom i okresowo, zgodnie z przyjętymi kryteriami, koryguje skład zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom. Każdy sportowiec z zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom (a) co kwartał informuje KdZDwS o miejscu swojego pobytu w sposób określony w Artykule 11.3 Międzynarodowego Standardu Badań; (b) aktualizuje te informacje, jeśli zajdzie taka potrzeba, zgodnie z Artykułem 11.4.2 Międzynarodowego Standardu Badań tak, aby były one przez cały czas dokładne i pełne; i (c) stawia się na badania w podanym miejscu pobytu, zgodnie z Artykułem 11.4 Międzynarodowego Standardu Badań.

[Komentarz do Artykułu 5.5.1: Celem utworzenia przez KdZDwS zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom jest zidentyfikowanie krajowych sportowców najwyższej klasy, których KdZDwS zobowiązuje do dostarczania informacji o miejscu pobytu w celu ułatwienia prowadzenia badań poza zawodami przez KdZDwS i inne organizacje antydopingowe uprawnione do kontrolowania tych sportowców. KdZDwS identyfikuje takich sportowców zgodnie z wymaganiami Artykułów 4 i 11.2 Międzynarodowego Standardu Badań.]

Przykłady kryteriów, które mogą być stosowane odrębnie lub łącznie:

▪ *[Wszyscy medaliści] [medaliści drużynowi] ostatnich [ostatnich i przedostatnich] [mistrzostw świata][mistrzostw kontynentu][Igrzysk Olimpijskich] [czołowa dziesiątka][czołowa dwudziestka] sportowców w każdej dyscyplinie lub [czołowa pięćdziesiątka] rankingu światowego lub pucharu świata.*

▪ *Wszyscy sportowcy, których wyniki (czas lub odległość) są lepsze od lub równe pięćdziesiątemu wynikowi z poprzedniego sezonu.*

Wszystkie Polskie Związki Sportowe przekazują KdZDwS [wyniki, imiona i nazwiska oraz adresy wszystkich sportowców, których wyniki spełniają określone przez KdZDwS kryteria zaliczenia do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom].]

5.5.2 Na potrzeby Artykułu 2.4, niepoinformowanie KdZDwS przez sportowca o miejscu swojego pobytu uznaje się za niedostarczenie informacji, jeżeli spełnione są warunki Artykułu 11.3.5 Międzynarodowego Standardu Badań.

5.5.3 Na potrzeby Artykułu 2.4, niestawienie się sportowca na badania w zadeklarowanym miejscu pobytu uznaje się za opuszczone badanie, jeżeli spełnione są warunki Artykułu 11.4.3 Międzynarodowego Standardu Badań.

5.5.4 Każdy Polski Związek Sportowy ma obowiązek pomagać KdZDwS w tworzeniu zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, obejmującej czołowych sportowców kraju, do których również stosują się wymagania Międzynarodowego Standardu Badań dotyczące informowania o miejscu pobytu. Jeżeli sportowcy ci zostali również zaliczeni do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom prowadzonej przez daną Federację Międzynarodową, wówczas Federacja Międzynarodowa i KdZDwS uzgadniają (w razie potrzeby z pomocą WADA) która z tych organizacji przejmie odpowiedzialność za otrzymywanie od sportowca informacji o miejscu pobytu i przekazywanie ich drugiej organizacji zgodnie z Artykułem 5.5.5.

5.5.5 Informacje o miejscu pobytu, przekazywane zgodnie z Artykułem 5.5.4, będą również przekazywane WADA i innym Organizacjom Antydopingowym uprawnionym do kontroli sportowca zgodnie z Artykułami 11.7.1(d) i 11.7.3(d) Międzynarodowego Standardu Badań, z bezwzględnym zastrzeżeniem, że wolno je wykorzystywać wyłącznie na potrzeby kontroli antydopingowej.

5.6 Wycofanie się i powrót do współzawodnictwa

5.6.1 Sportowiec, który został przez KdZDwS zaliczony do jej zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, podlega niniejszym Przepisom Antydopingowym, w tym obowiązkowi spełniania wymagań Międzynarodowego Standardu Badań dotyczących obowiązku informowania o miejscu pobytu, do czasu, gdy sportowiec powiadomi na piśmie KdZDwS o swoim wycofaniu się ze sportu lub gdy przestanie spełniać kryteria włączenia do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom tworzonej przez KdZDwS i zostanie o tym poinformowany przez KdZDwS.

5.6.2 Sportowiec, który przekaze KdZDwS powiadomienie na piśmie o swoim wycofaniu się ze sportu, nie może podjąć na nowo współzawodnictwa o ile nie powiadomi o tym KdZDwS na co najmniej sześć miesięcy przed planowanym powrotem do współzawodnictwa i nie zobowiąże się do poddawania się niezapowiedzianym badaniom poza zawodami, w tym (na żądanie) nie podda się wymogom Międzynarodowego Standardu Badań dotyczącym informowania o miejscu

pobytu w dowolnym czasie w okresie poprzedzającym powrót do współzawodnictwa.

5.6.3 Polskie Związki Sportowe mogą wprowadzić podobne wymogi dotyczące wycofania się i powrotu do współzawodnictwa, obowiązujące sportowców z ich zarejestrowanych grup sportowców poddawanych badaniom.

5.7 Wybór sportowców do badań

5.7.1 W stosunku do krajowych wydarzeń sportowych, KdZDwS i/lub polskie Związki Sportowe określają liczbę planowanych do przeprowadzenia badań uzależnionych od klasyfikacji końcowej, badań wyrwykowych i ukierunkowanych.

[Przykłady:

Wariant 1: Następujący sportowcy badani są podczas każdego zawodów krajowego wydarzenia sportowego.

[War. 1: 5.7.1.1 (Dla dyscyplin indywidualnych). . . Każdy sportowiec, który zajął jedno z czołowych [trzech][czterech] miejsc [losowo] [w wybranych] [w ukierunkowanych] [w dyscyplinach] [we wszystkich dyscyplinach] na zawodach, plus jeden inny sportowiec na zawodach, wybrany losowo.

[War. 2: 5.7.1.1 (Dla dyscyplin zespołowych i innych dyscyplin, w których nagrody przyznaje się drużynom). . . [Jeden][Dwóch] sportowców wybranych losowo z każdej z drużyn, które ukończyły zawody na [dwóch] [trzech] pierwszych miejscach, plus [jeden sportowiec wybrany losowo z losowo wybranej drużyny spoza czołowej trójki drużyn.] [jeden sportowiec wybrany losowo z każdej z pozostałych drużyn uczestniczących w zawodach.]]

5.7.1.2 Każdy sportowiec, który ustanowi lub pobije rekord świata.]

Wariant 2: KdZDwS i/lub Polskie Związki Sportowe wyznaczają do kontroli określoną liczbę sportowców, niekoniecznie z uwzględnieniem klasyfikacji końcowej, w celu uzyskania maksymalnej różnorodności sportowców poddanych kontroli lub na podstawie informacji dotyczących poprzednich badań, przekazanych przez biuro informacyjne WADA.]

5.7.2 W stosunku do międzynarodowych wydarzeń sportowych każda Federacja Międzynarodowa określa liczbę sportowców wybieranych do badań na każdych zawodach oraz procedury wyboru sportowców do badań.

5.7.3 Niezależnie od procedur wyboru przedstawionych w Artykułach 5.7.1 i 5.7.2 powyżej, KdZDwS i/lub Polskie Związki Sportowe mogą podczas krajowych wydarzeń sportowych wybrać sportowców lub drużyny do badań ukierunkowanych, o ile takie badania będą wykorzystywane wyłącznie na potrzeby zasadnej kontroli antydopingowej).

5.7.4 Do badań poza zawodami sportowcy wybierani są przez KdZDwS i/lub Polskie Związki Sportowe w wyniku procesu zasadniczo zgodnego z Międzynarodowym Standardem Badań obowiązującym w czasie ich wyboru.

5.8 Polskie Związki Sportowe i komitety organizacyjne wydarzeń sportowych tych Związków, zapewniają niezależnym obserwatorom dostęp do wydarzeń sportowych zgodnie z Programem Niezależnych Obserwatorów.

ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK

Próbki do kontroli antydopingowej pobrane na mocy niniejszych Przepisów Antydopingowych poddaje się analizie zgodnie z następującymi zasadami:

6.1 Korzystanie z laboratoriów akredytowanych

Dla potrzeb realizacji Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów), KdZDwS lub Polskie Związki Sportowe wysyłają próbki wyłącznie do laboratoriów akredytowanych przez WADA lub w inny sposób zatwierdzonych przez WADA. Decyzję o wyborze laboratorium akredytowanego przez WADA (lub innego laboratorium lub metody zatwierdzonej przez WADA) do przeprowadzenia analiz próbki podejmuje wyłącznie KdZDwS.

[Komentarz do Artykułu 6.1: Naruszenia Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów) mogą być ustalone tylko w drodze analizy próbki wykonanej przez laboratorium akredytowane przez WADA lub inne laboratorium wyraźnie do tego celu upoważnione przez WADA. Naruszenia innych

artykułów mogą być ustalone w oparciu o wyniki analityczne uzyskane przez inne laboratorium pod warunkiem, że wyniki są wiarygodne .]

6.2 Cel pobrania i analizy próbek

Próbki poddawane są analizie w celu wykrycia substancji zabronionych i metod zabronionych umieszczonych na Liście Substancji i Metod Zabronionych i innych substancji według wskazówek przekazanych przez WADA zgodnie z Programem Monitoringu opisanym w Artykule 4.5 Kodeksu, bądź aby pomóc KdZDwS lub Polskim Związkom Sportowym w określeniu odpowiednich parametrów w moczu, krwi lub innej macierzy pozakomórkowej sportowca, w tym profilu DNA lub profilu genetycznego, dla celów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 6.2: Na przykład, odpowiednie informacje o profilu mogą być wykorzystane do zaplanowania badania ukierunkowanego lub jako dowód w postępowaniu o naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej) lub do obu tych celów .]

6.3 Badania próbek

Bez pisemnej zgody sportowca nie można używać żadnej próbki do celów innych niż opisane w Artykule 6.2. Z próbek użytych (za zgodą sportowca) do celów innych niż wymienione w Artykule 6.2 należy usunąć wszelkie oznaczenia, aby nie można było skojarzyć próbek z żadnym konkretnym sportowcem.

6.4 Standardy analizy próbek i sprawozdawczości

Laboratoria analizują próbki na potrzeby kontroli antydopingowej oraz ogłaszają wyniki zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów.

6.5 Ponowna analiza próbek

Próbka może być poddana ponownej analizie dla celów opisanych w Artykule 6.2 w dowolnym czasie wyłącznie na polecenie Organizacji Antydopingowej, która pobrała próbkę lub na polecenie WADA. Okoliczności i warunki ponownej analizy próbki muszą być zgodne z wymogami Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów.

[Komentarz do Artykułu 6.5: Chociaż artykuł ten jest nowy, Organizacja Antydopingowa zawsze miała prawo do powtórzenia analizy próbek. Procedura takiej ponownej analizy zostanie ujednoczona w Międzynarodowym Standardzie dla

Laboratoriów lub nowym dokumencie technicznym stanowiącym część Międzynarodowego Standardu).]

ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI

7.1 Zarządzanie wynikami w przypadku badań inicjowanych przez KdZDwS

Zarządzanie wynikami w przypadku badań inicjowanych przez KdZDwS (w tym badań przeprowadzanych przez WADA zgodnie z porozumieniem zawartym z KdZDwS) odbywa się w sposób przedstawiony poniżej:

7.1.1 Wyniki ze wszystkich analiz muszą zostać przesłane do KdZDwS w postaci zakodowanej, w raporcie podpisanym przez upoważnionego przedstawiciela laboratorium. Cała komunikacja musi być prowadzona w sposób poufny i zgodnie z systemem ADAMS - narzędziem zarządzania bazami danych opracowanym przez WADA. ADAMS jest zgodny z przepisami o ochronie danych osobowych i normami obowiązującymi WADA oraz inne organizacje, które z niego korzystają.

7.1.2 Po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki, KdZDwS przeprowadza ocenę w celu ustalenia, czy (a) zostało lub zostanie przyznane TUE zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych lub (b) nastąpiło wyraźne odstępstwo od Międzynarodowego Standardu Badań lub Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, z powodu którego uzyskano niekorzystny wynik analizy.

7.1.3 *Usunięty*

7.1.4 Jeżeli w wyniku wstępnej oceny niekorzystnego wyniku analizy zgodnie z Artykułem 7.1.2 nie stwierdzi się odpowiedniego TUE lub prawa do TUE, przewidzianego w Międzynarodowym Standardzie Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, ani odstępstwa, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, KdZDwS niezwłocznie powiadamia sportowca, w sposób określony w Artykule 14.1.1, o: (a) niekorzystnym wyniku analizy; (b) naruszeniu przepisu antydopingowego; (c) prawie sportowca do niezwłocznego zażądania zbadania próbki B lub o możliwości uznania niezgłoszenia takiego żądania za rezygnację z analizy próbki B; (d) planowanej dacie, godzinie i miejscu analizy próbki B w przypadku, gdy sportowiec lub KdZDwS zdecydują się na zażądanie analizy próbki B; (e) możliwości obecności sportowca i/lub przedstawiciela sportowca podczas otwarcia i analizy próbki B w terminie określonym w Międzynarodowym Standardzie dla Laboratoriów, jeżeli takiej analizy zażądano; oraz (f) prawie sportowca do zażądania kopii dokumentacji laboratoryjnej dla próbki A i B, zawierającej informacje wymagane zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów. KdZDwS powiadamia również Federację

Międzynarodową sportowca oraz WADA. Jeśli KdZDwS podejmie decyzję o nie uznaniu niekorzystnego wyniku analizy za naruszenie przepisów antydopingowych, powiadamia o tym sportowca, Federację Międzynarodową sportowca i WADA.

7.1.5 W przypadku, gdy sportowiec lub KdZDwS zażąda analizy próbki B, to jej badanie zostanie zorganizowane w terminie określonym w Międzynarodowym Standardzie dla Laboratoriów. Sportowiec może uznać wyniki analizy próbki A, zrzekając się prawa do żądania analizy próbki B. Jednak w takim przypadku KdZDwS może mimo wszystko zdecydować o przeprowadzeniu analizy próbki B.

7.1.6 Sportowiec i/lub jego przedstawiciel może być obecny przy analizie próbki B w terminie określonym w Międzynarodowym Standardzie dla Laboratoriów. Dopuszcza się również obecność przedstawiciela Polskiego Związku Sportowego sportowca oraz przedstawiciela KdZDwS.

7.1.7 Jeżeli wynik analizy próbki B będzie ujemny, to (o ile KdZDwS nie postawi zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych z Artykułu 2.2) wynik całego badania uznaje się za ujemny i informuje się o tym sportowca, jego Polski Związek Sportowy i KdZDwS.

7.1.8 W przypadku stwierdzenia zabronionej substancji lub zastosowania zabronionej metody, o ustaleniach powiadamia się sportowca, jego Polski Związek Sportowy, KdZDwS i WADA.

7.1.9 KdZDwS przeprowadza wszelkie badania uzupełniające w celu stwierdzenia ewentualnego naruszenia przepisów antydopingowych, które nie są ujęte w Artykułach 7.1.1 do 7.1.8. Po uzyskaniu pewności, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, KdZDwS bezzwłocznie powiadamia sportowca lub inną osobę podlegającą karze, w sposób określony w Artykule 14.1.1, o przepisie antydopingowym, który został naruszony oraz podstawie takiego naruszenia. KdZDwS powiadamia również Federację Międzynarodową sportowca i WADA.

7.2 Analiza wyników nietypowych

7.2.1 Zgodnie z zapisami Standardów Międzynarodowych, w niektórych okolicznościach instruuje się laboratoria, aby podawały stwierdzoną obecność substancji zabronionych, które mogą być wytwarzane również endogennie, jako wynik nietypowy podlegający dalszym badaniom.

7.2.2 Po otrzymaniu nietypowego wyniku analizy próbki A, KdZDwS przeprowadza ocenę w celu ustalenia, czy: (a) zostało przyznane stosowne TUE lub (b) doszło do jakiegokolwiek odstępstwa od Międzynarodowego Standardu Badań lub Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, z powodu którego uzyskano nietypowy wyniki analizy.

7.2.3 Jeżeli w wyniku wstępnej oceny nietypowego wyniku analizy zgodnie z Artykułem 7.2.2 stwierdzi się przyznanie odpowiedniego TUE lub odstępstwo od Międzynarodowego Standardu Badań lub Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, które spowodowało uzyskanie nietypowego wyniku analizy, wynik całego badania uznaje się za ujemny i informuje się o tym sportowca, jego Federację Międzynarodową i WADA.

7.2.4 Jeśli po przeprowadzeniu takiej oceny nie stwierdzi się odpowiedniego TUE lub odstępstwa, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, KdZDwS przeprowadza niezbędne dochodzenie. Po zakończeniu dochodzenia, powiadamia się sportowca, WADA i Federację Międzynarodową sportowca, czy nietypowy wynik analizy zostanie uznany za niekorzystny wynik analizy. Sportowiec jest powiadamiany jak przewidziano w Artykule 7.1.4.

7.2.5 KdZDwS informuje o wyniku nietypowym dopiero po zakończeniu dochodzenia i podjęciu decyzji o uznaniu wyniku nietypowego za niekorzystny wynik analizy, chyba że wystąpi jedna z następujących okoliczności:

(a) Jeśli KdZDwS ustali, że przed zakończeniem dochodzenia uzupełniającego należy przeprowadzić analizę próbki B, może ona przeprowadzić analizę próbki B po powiadomieniu sportowca; takie powiadomienie zawiera opis wyniku nietypowego oraz informacje opisane w Artykule 7.1.4 punkt (b) do (f).

(b) Jeśli KdZDwS otrzyma od organizatora ważnego wydarzenia sportowego, na krótko przed jednym z organizowanych przez niego międzynarodowych wydarzeń sportowych, lub od organizacji sportowej odpowiedzialnej za dobór w określonym terminie członków zespołu na międzynarodowe wydarzenie sportowe, wniosek o ujawnienie, czy w stosunku do sportowca znajdującego się na liście dostarczonej przez organizatora ważnego wydarzenia sportowego lub organizację sportową toczy się dochodzenie w sprawie nietypowego wyniku analizy, KdZDwS ujawni nazwisko takiego sportowca, z tym że wcześniej powiadomi sportowca o uzyskanym wyniku nietypowym.

7.3 Zarządzanie wynikami w przypadku badań inicjowanych przez Polskie Związki Sportowe

Uwaga: Niniejszy przepis może mieć zastosowanie w przypadku Polskich Związków Sportowych, które zachowały część odpowiedzialności za zarządzanie wynikami zainicjowanych przez nie badań.

Zarządzanie wynikami przez Polskie Związki Sportowe musi być zgodne z ogólnymi zasadami skutecznego i sprawiedliwego zarządzania wynikami, określonymi w postanowieniach szczegółowych przedstawionych w niniejszym

Artykule 7. Polskie Związki Sportowe zgłaszają, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym Artykule 7, niekorzystne wyniki analizy, nietypowe wyniki analizy i inne stwierdzone naruszenia przepisów anty-dopingowych do Federacji Międzynarodowej sportowca, KdZDwS i WADA nie później niż do chwili zakończenia procedury zarządzania wynikami przez Polski Związek Sportowy. Wszelkie oczywiste naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca, który jest członkiem danego Związku, są bezzwłocznie kierowane do właściwego organu dyscyplinarnego powołanego zgodnie z przepisami Polskiego Związku Sportowego.

7.4 Zarządzanie wynikami w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych dotyczącego sportowca nie podlegającego KdZDwS

Zarządzanie wynikami oraz przesłuchania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, stwierdzonym w wyniku badania lub wykrytym przez KdZDwS, dotyczącym sportowca, który nie jest obywatelem ani rezydentem, posiadaczem licencji ani członkiem organizacji sportowej Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzi się zgodnie z przepisami odpowiedniej Federacji Międzynarodowej.

[Komentarz do Artykułu 7.4: W niektórych przypadkach reguły proceduralne KdZDwS mogą określać, że za zarządzanie wynikami odpowiada inna organizacja (np. Polski Związek Sportowy). W takim przypadku do obowiązków KdZDwS należy potwierdzenie, że przepisy tej innej organizacji są zgodne z Kodeksem.]

W tym przypadku organem właściwym w sprawach zarządzania wynikami ustanowiono Federację Międzynarodową sportowca lub innej osoby tak, aby uniknąć sytuacji w której żadna organizacja antydopingowa nie ma uprawnień do zarządzania wynikami. Oczywiście Federacja Międzynarodowa może w swoich własnych przepisach antydopingowych określić, że za zarządzanie wynikami odpowiada Polski Związek Sportowy sportowca lub innej osoby.]

7.5 Zarządzanie wynikami w przypadku naruszenia obowiązku informowania o miejscu pobytu

7.5.1 Za zarządzanie wynikami dotyczącymi oczywistego naruszenia obowiązku informowania o miejscu pobytu przez sportowca z prowadzonej przez KdZDwS zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom odpowiedzialna jest KdZDwS zgodnie z Artykułem 11.6.2 Międzynarodowego Standardu Badań (o ile nie uzgodniono, zgodnie z Artykułem 5.5.4, że odpowiedzialność w tym zakresie przejmuje Federacja Międzynarodowa).

7.5.2 Za zarządzanie wynikami dotyczącymi oczywistego opuszczenia badań przez sportowca z prowadzonej przez KdZDwS zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, związanego z próbą poddania sportowca badaniom przez lub w imieniu KdZDwS, odpowiedzialna jest KdZDwS zgodnie z Artykułem 11.6.3 Międzynarodowego Standardu Badań. Za zarządzanie wynikami dotyczącymi oczywistego opuszczenia badań przez takiego sportowca przy próbie poddania sportowca badaniom przez lub w imieniu innej Organizacji Antydopingowej, odpowiedzialna jest ta inna Organizacja Antydopingowa zgodnie z Artykułem 11.7.6(c) Międzynarodowego Standardu Badań.

7.5.3 Jeżeli w dowolnym okresie osiemnastu miesięcy stwierdzone zostanie w przypadku sportowca z prowadzonej przez KdZDwS zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom trzykrotne naruszenie obowiązku informowania o miejscu pobytu lub trzykrotne niestawienie się na badania, lub też jakakolwiek kombinacja trzech przypadków naruszenia obowiązku informowania o miejscu pobytu lub obowiązku stawiania się na badania, wynikającego z niniejszych Przepisów Antydopingowych lub przepisów innej Organizacji Antydopingowej, KdZDwS uznaje je za oczywiste naruszenie przepisów antydopingowych.

7.6 Tymczasowe zawieszenie

7.6.1 Jeżeli analiza próbki A da niekorzystny wynik analizy dotyczący substancji zabronionej, która nie jest substancją określoną i jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z Artykułem 7.1.2 nie zostanie stwierdzone przyznanie stosownego TUE ani odstępstwo od Międzynarodowego Standardu Badań lub Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, to bezzwłocznie po przeprowadzeniu oceny i powiadomieniu w sposób opisany w Artykule 7.1 nakładana jest kara tymczasowego zawieszenia.

7.6.2 W przypadkach nie uwzględnionych w Artykule 7.6.1, jeżeli KdZDwS podejmie decyzję o wszczęciu sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z powyższymi postanowieniami Artykułu 7, karę tymczasowego zawieszenia można nałożyć po przeprowadzeniu oceny i powiadomieniu w sposób opisany w Artykule 7.1, ale przed analizą próbki B sportowca i przed ostatecznym przesłuchaniem zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

7.6.3 Jednakże kara tymczasowego zawieszenia nie może być nałożona, ani zgodnie z Artykułem 7.6.1 ani zgodnie z Artykułem 7.6.2, jeśli sportowcowi lub innej osobie nie dano: (a) możliwości wstępnego przesłuchania albo przed nałożeniem kary tymczasowego zawieszenia albo niezwłocznie po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia; ani (b) możliwości przyspieszonego przesłuchania zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania) niezwłocznie po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia. Polskie Związki Sportowe nakładają kary

tymczasowego zawieszenia zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym Artykule 7.6.

7.6.4 Jeśli kara tymczasowego zawieszenia zostanie nałożona po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki A, a przeprowadzona analiza próbki B (na żądanie sportowca lub Organizacji Antydopingowej) nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, wówczas sportowiec nie podlega karze tymczasowego zawieszenia z powodu naruszenia przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów). Jeżeli sportowiec (lub zespół sportowca, zgodnie z niniejszymi Przepisami Antydopingowymi) zostanie usunięty z zawodów z powodu naruszenia określonego w Artykule 2.1, a przeprowadzona później analiza próbki B nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, i jeżeli nadal istnieje możliwość przywrócenia sportowca lub zespołu do zawodów bez wpływania na nie w inny sposób, to sportowiec lub zespół mogą kontynuować uczestnictwo w zawodach.

[Komentarz do Artykułu 7.6: Kara tymczasowego zawieszenia nie może być jednostronnie nałożona przez Organizację Antydopingową przed zakończeniem analizy wewnętrznej przewidzianej w Kodeksie. Ponadto sygnatariusz nakładający karę tymczasowego zawieszenia musi dać sportowcowi możliwość wstępnego przesłuchania albo przed nałożeniem lub tuż po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia bądź możliwość przyspieszonego ostatecznego przesłuchania zgodnie z Artykułem 8 bezpośrednio po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia. Sportowiec ma prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 13.2.]

W rzadkich przypadkach, gdy analiza próbki B nie pokrywa się z wynikami analizy próbki A, sportowiec, który został tymczasowo zawieszony, będzie mógł, gdy okoliczności na to pozwolą, uczestniczyć w dalszych zawodach wydarzenia sportowego. Podobnie, w zależności od odpowiednich przepisów międzynarodowej federacji sportu zespołowego, jeśli zespół pozostał w zawodach, sportowiec może uczestniczyć w dalszych zawodach.

Okres tymczasowego zawieszenia jest odliczany od okresu kary zakazu startów nałożonej ostatecznie na sportowca zgodnie z Artykułem 10.9.3.]

7.7 Wycofanie się ze sportu

Jeżeli sportowiec lub inna osoba wycofa się ze sportu w czasie trwania procedury zarządzania wynikami, KdZDwS zachowuje prawo do dokończenia tej procedury. Jeżeli sportowiec lub inna osoba wycofała się ze sportu przed rozpoczęciem procedury zarządzania wynikami, a KdZDwS była uprawniona do zarządzania wynikami w czasie, w którym nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych, wówczas KdZDwS zachowuje prawo do przeprowadzenia procedury zarządzania wynikami.

[Komentarz do Artykułu 7.7: Postępowanie sportowca lub innej osoby w okresie, w którym sportowiec lub inna osoba nie podlegała jurysdykcji dowolnej Organizacji Antydopingowej nie stanowiłoby naruszenia przepisów antydopingowych, ale mogłoby być uzasadnioną podstawą do odmówienia sportowcowi lub innej osobie prawa członkostwa w organizacji sportowej.]

ARTYKUŁ 8 PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA

[UWAGA: Zgodnie z Artykułem 8.1 Kodeksu, każda Organizacja Antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami zapewnia uczciwe przesłuchanie każdej osobie, która jest podejrzewana o naruszenie przepisów antydopingowych. Każde przesłuchanie musi jednak przebiegać zgodnie z zasadami określonymi w Artykule 8 Kodeksu.

8.2 Przesłuchania prowadzone przez Polskie Związki Sportowe

8.2.1 Jeżeli w świetle przeprowadzonej przez KdZDwS lub Polski Związek Sportowy procedury zarządzania wynikami zgodnie z Artykułem 7 wydaje się, że niniejsze Przepisy Antydopingowe zostały naruszone, to sportowca lub inną osobę, której sprawa dotyczy, wzywa się, zgodnie z przepisami Polskiego Związku Sportowego, przed organ dyscyplinarny tego Związku, sportowca lub inne osoby, na przesłuchanie w celu rozstrzygnięcia czy miało miejsce naruszenie niniejszych Przepisów Antydopingowych, a jeśli tak, to jakie kary należy zastosować.

8.2.2 Przesłuchania zgodnie z niniejszym Artykułem 8.2 należy przeprowadzić niezwłocznie i we wszystkich przypadkach nie później niż w terminie trzech miesięcy od zakończenia procedury zarządzania wynikami opisanej w Artykule 7. Przesłuchania prowadzone w związku z wydarzeniami sportowymi mogą odbywać się w trybie przyspieszonym. Jeżeli na sportowca nałożono karę tymczasowego zawieszenia zgodnie z Artykułem 7.6, sportowiec ma prawo zażądać przeprowadzenie przesłuchania w trybie przyspieszonym.

8.2.3 Organy dyscyplinarny na bieżąco informują KdZDwS, właściwą Federację Międzynarodową, WADA, (a także Krajowy Komitet Olimpijski i Polski Związek Sportowy, o ile organy te nie są stroną postępowania) o stanie toczących się postępowań i wynikach wszystkich przesłuchań.

8.2.4 W przesłuchaniu w roli obserwatorów mogą uczestniczyć: KdZDwS, Federacja Międzynarodowa, Krajowy Komitet Olimpijski, jeżeli nie jest stroną postępowania, oraz WADA.

8.2.5 Sportowiec lub inna osoba może zrezygnować z przesłuchania, przyznając się do naruszenia Przepisów Antydopingowych i uznając zaproponowane przez Polski Związek Sportowy kary zgodne z Artykułami 9 i 10. Prawa do przesłuchania można się zrzec albo wyraźnie albo poprzez niezakwestionowanie przez sportowca lub inną osobę, w okresie **14 dni od chwili powzięcia informacji na temat przesłuchania**, zarzutu KdZDwS lub Polskiego Związku Sportowego o naruszenie przepisów antydopingowych. W przypadku braku przesłuchania, Polski Związek Sportowy przekazuje osobom opisanym w Artykule 13.2.3 decyzję z uzasadnieniem, wyjaśniającą podjęte działania.

8.2.6 Od decyzji Polskiego Związku Sportowego, będącej wynikiem przesłuchania lub zaakceptowania przez sportowca lub inną osobę kary, przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13.

8.3 Zasady uczciwego przesłuchania Wszystkie przesłuchania z Artykułu 8.1 lub 8.2 prowadzone są zgodnie z następującymi zasadami:

- przesłuchanie odbywa się bez zbędnej zwłoki;
- sprawę rozpatruje uczciwy i bezstronny organ dyscyplinarny;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do obrońcy na własny koszt;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do uczciwej i niezwłocznej informacji o zarzutach naruszenia przepisów antydopingowych;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do odpowiedzi na zarzuty naruszenia przepisów antydopingowych i wynikające z niego kary;
- każda strona ma prawo do przedstawienia dowodów, w tym prawo do wzywania i zadawania pytań świadkom (przy czym do decyzji organu dyscyplinarnego pozostawia się przyjęcie zeznania drogą telefoniczną lub na piśmie);
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do pomocy tłumacza podczas przesłuchania, przy czym organ dyscyplinarny ustala osobę tłumacza oraz określa która ze stron pokryje koszty tłumaczeń; oraz
- podjęta bez zbędnej zwłoki, pisemna i uzasadniona decyzja, w szczególności powinna zawierać wyjaśnienie powodów zastosowania kary zakazu startów, niezależnie od okresu kary].

ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH

Stwierdzenie naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca w badaniu przeprowadzonym podczas zawodów automatycznie prowadzi do unieważnienia wyników indywidualnych uzyskanych w danych zawodach, ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich zdobytych medali, punktów czy nagród.

[Komentarz do Artykułu 9: Zdobywanie złotego medalu przez sportowca, w którego organizmie znajduje się substancja zabroniona, jest nieuczciwe w stosunku do innych sportowców uczestniczących w tych zawodach, bez względu na to, czy zdobywca złotego medalu ponosi jakąkolwiek winę. Tylko „czysty” sportowiec powinien mieć możliwość odnoszenia korzyści z osiągniętych wyników we współzawodnictwie .

Sporty zespołowe reguluje Artykuł 11 (Konsekwencje dla zespołów)]. W sportach, które nie są sportami zespołowymi, ale w których nagrody przyznawane są zespołom, unieważnienie lub inna kara dyscyplinarna przeciwko zespołowi, gdy jeden lub więcej członków zespołu naruszy przepisy antydopingowej będzie taka, jaką określono w obowiązujących przepisach Federacji Międzynarodowej.]

ARTYKUŁ 10 KARY INDYWIDUALNE

10.1 Unieważnienie wyników w wydarzeniach sportowych, w których doszło do naruszenia Przepisów Antydopingowych

Naruszenie przepisów antydopingowych mające miejsce podczas lub w związku z wydarzeniem sportowym może, decyzją organu orzekającego tego wydarzenia, spowodować unieważnienie wszystkich indywidualnych wyników sportowca osiągniętych w tym wydarzeniu z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym z przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród, z wyjątkiem sytuacji określonej w Artykule 10.1.1.

[Komentarz do Artykułu 10.1: O ile Artykuł 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych) unieważnia wynik w jednych zawodach, w których wynik testu dopingowego, któremu poddano sportowca był pozytywny, niniejszy Artykuł może prowadzić do unieważnienia wszystkich wyników we wszystkich zawodach podczas danego wydarzenia sportowego. Przy podejmowaniu decyzji o jednoczesnym unieważnieniu innych wyników uzyskanych przez zawodnika podczas wydarzenia sportowego można na przykład wziąć pod uwagę ustalenie, na ile poważne jest naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych oraz czy w innych zawodach wyniki badań dopingowych u tego zawodnika były negatywne.]

10.1.1 Jeśli sportowiec udowodni, że nie ponosi żadnej winy ani nie jest winny zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, indywidualne wyniki sportowca uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że na wyniki sportowca w zawodach innych niż zawody, podczas których nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych, prawdopodobnie wpływ miało naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych.

10.2 Kara zakazu startów z powodu obecności, użycia lub próby użycia, lub posiadania substancji zabronionych i metod zabronionych

Jeśli nie zostaną spełnione warunki do rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułami 10.4 i 10.5, lub warunki wydłużenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.6, czas kary zakazu startów nałożonej za naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów), Artykułu 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej) lub Artykułu 2.6 (Posiadanie substancji i stosowanie metod zabronionych) będzie wynosił:

Przy pierwszym wykroczeniu: Dwa (2) lata zakazu startów.

[Komentarz do Artykułu 10.2: Ujednoczenie kar jest jedną z najczęściej dyskutowanych kwestii związanych ze zwalczaniem dopingu. Ujednoczenie oznacza stosowanie tych samych przepisów i kryteriów do oceny konkretnych faktów związanych z indywidualnymi przypadkami. Argumenty przeciw wymogowi ujednoczenia kar wynikają z różnic między sportami, na przykład w niektórych sportach sportowcy są zawodowcami osiągającymi znaczny dochód ze sportu, a w innych sportowcy są prawdziwymi amatorami; w tych sportach, w których kariera sportowca jest krótka (np. gimnastyka artystyczna) kara dwuletniej dyskwalifikacji jest znacznie surowsza dla sportowca niż taka sama kara nałożona na sportowca, którego kariera z reguły trwa znacznie dłużej (np. w takich sportach, jak zawody konne czy strzelectwo); w sportach indywidualnych sportowcowi łatwiej utrzymać formę przy pomocy ćwiczeń wykonywanych samodzielnie w czasie odbywania kary zakazu startów niż w innych sportach, w których bardzo ważne są ćwiczenia zespołowe. Głównym argumentem za ujednoczeniem kar jest przekonanie, że nałożenie różnych kar na dwóch różnych sportowców pochodzących z tego samego kraju, ale uprawiających różne sporty, u których stwierdzono stosowanie tej samej substancji zabronionej, byłoby po prostu niesprawiedliwe. Ponadto elastyczność w wymierzaniu kar często postrzegano jako niemożliwą do zaakceptowania okazję stwarzaną niektórym organizacjom sportowym do większej pobłażliwości wobec osób stosujących doping. Brak ujednoczenia kar był też często źródłem sporów prawnych między Federacjami Międzynarodowymi a Krajowymi Organizacjami Antydopingowymi.]

10.3 Kara zakazu startów za naruszenie innych przepisów antydopingowych

Kara zakazu startów z powodu naruszeń przepisów antydopingowych innych niż określone w Artykule 10.2 wynosi:

10.3.1 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.3 (Odmowa lub niestawienie się na pobranie próbki) lub z Artykułu 2.5 (Manipulowanie dowolnym elementem kontroli antydopingowej) obowiązuje kara dwuletniego zakazu startów, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5 lub warunki określone w Artykule 10.6.

10.3.2 W przypadku naruszeń z Artykułów 2.7 (Handel) lub 2.8 (Podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub stosowanie lub próba stosowania metody zabronionej) kara zakazu startów wynosi od przynajmniej czterech (4) lat do dożywotniej dyskwalifikacji, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5. Naruszenie przepisów antydopingowych dotyczące niepełnoletniego uznaje się za szczególnie poważne; na członka personelu pomocniczego niepełnoletniego sportowca za naruszenia inne niż użycie substancji wyszczególnionych, o których mowa w Artykule 4.2.2, nakłada się karę dożywotniej dyskwalifikacji. Ponadto istotne naruszenia Artykułów 2.7 lub 2.8, które mogą jednocześnie naruszać przepisy i regulacje inne niż sportowe, zgłaszane są do właściwych władz administracyjnych, zawodowych lub sądowych.

[Komentarz do Artykułu 10.3.2: Osoby, które mają udział w dopingu sportowców lub ukrywają doping powinny podlegać karom ostrzejszym niż kary nakładane na sportowców, u których wykryto zabronione substancje lub stosowanie zabronionych metod. Ponieważ uprawnienia organizacji sportowych są z reguły ograniczone do odmowy uznania wyników, zakazu członkostwa lub pozbawienia innych korzyści sportowych, zgłaszanie właściwym władzom naruszeń dokonywanych przez personel pomocniczy sportowców jest ważnym elementem w walce z dopingiem.]

10.3.3 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.4 (Naruszenie wymogu informowania o miejscu pobytu lub niestawienie się na badanie), kara zakazu startów wynosi przynajmniej jeden (1) rok i maksymalnie dwa (2) lata, w zależności od stopnia winy sportowca.

[Komentarz do Artykułu 10.3.3: Kara określona w Artykule 10.3.3 wynosi dwa lata, gdy wszystkie trzy przypadki niestawienia się na badania lub niepoinformowania o miejscu pobytu są nieusprawiedliwione. W przeciwnym razie kara wynosi od dwóch do jednego roku, w zależności od okoliczności sprawy.]

10.4 Odstąpienie od kary lub skrócenie kary zakazu startów w przypadku wykrycia substancji określonych w wyjątkowych okolicznościach

Jeśli sportowiec lub inna osoba może udowodnić, w jaki sposób substancja określona dostała się do jego organizmu lub w jaki sposób osoba ta weszła w jej posiadanie oraz że substancji tej nie użyto w celu poprawy wyników sportowych sportowca lub zamaskowania użycia substancji poprawiającej wyniki, okres kary zakazu startów określony w Artykule 10.2 zostanie zastąpiony następującym :

Przy pierwszym naruszeniu: od nagany bez kary zakazu startów w przyszłych zawodach do dwóch (2) lat kary zakazu startów.

Aby uzasadnić odstąpienie od kary lub skrócenie okresu zakazu startów, sportowiec lub inna osoba muszą poza swoimi zeznaniami przedstawić dowody potwierdzające, które przekonają organ dyscyplinarny o braku zamiaru poprawy wyników sportowych lub zamaskowania użycia substancji poprawiającej wyniki. Kryterium przy rozpatrywaniu skrócenia okresu zakazu startów jest stopień winy sportowca lub innej osoby.

[Komentarz do Artykułu 10.4: Z punktu widzenia walki z dopingiem, substancje określone, zdefiniowane w Artykule 4.2.2, niekoniecznie są mniej groźnymi środkami niż inne substancje zabronione (na przykład środek stymulujący umieszczony na liście jako substancja określona może być bardzo skutecznym środkiem dla sportowca podczas zawodów); z tego powodu sportowiec, który nie spełnia kryteriów określonych w niniejszym Artykule otrzyma karę dwuletniego zakazu startów i może otrzymać karę czteroletniego zakazu startów na mocy Artykułu 10.6. Jednakże w przypadku substancji określonych istnieje większe niż w

przypadku innych substancji zabronionych prawdopodobieństwo wyjaśnienia ich zastosowania bez związku z dopingiem.

Niniejszy Artykuł stosuje się tylko do przypadków, w których organ dyscyplinarny zostanie na podstawie obiektywnych okoliczności sprawy przekonany, że zażycie lub posiadanie przez sportowca substancji określonej nie miało na celu poprawienia wyników sportowych. Jako przykłady okoliczności obiektywnych, które łącznie mogłyby przekonać organ dyscyplinarny, że stosowanie takich substancji nie wiązało się z zamiarem poprawienia wyników, można wymienić fakt, że właściwości substancji określonej lub czas jej przyjęcia nie mogły przynieść sportowcowi korzyści, jawne używanie lub ujawnienie przez sportowca faktu używania substancji określonej oraz aktualna dokumentacja medyczna uzasadniająca konieczność nie związanego ze sportem stosowania substancji wyszczególnionych. Ogólnie mówiąc, im większa jest możliwość poprawy wyników, tym większa odpowiedzialność spoczywająca na sportowcu, który musi udowodnić, że użycie substancji określonej nie wiązało się z zamiarem poprawienia wyników sportowych.

O ile brak zamiaru poprawienia wyników sportowych musi być udowodniony w sposób satysfakcjonujący organ dyscyplinarny, o tyle sposób w jaki substancja określona dostała się do jego organizmu musi być przez sportowca jedynie uprawdopodobniony.

Okoliczności brane pod uwagę przy ocenie stopnia winy sportowca lub innej osoby muszą być konkretne i istotne dla sprawy oraz wyjaśniać przyczyny odstąpienia przez sportowca lub inną osobę od oczekiwanych norm postępowania. Na przykład fakt, że sportowiec straciłby możliwość zarobienia dużych kwot pieniężnych w okresie obowiązywania kary zakazu startów lub fakt, że sportowcowi pozostało niewiele czasu do zakończenia kariery lub harmonogram zawodów sportowych nie są czynnikami istotnymi i nie są brane pod uwagę przy rozważaniu skrócenia kary zakazu startów zgodnie z niniejszym Artykułem. Oczekuje się, że całkowite odstąpienie od kary zakazu startów będą stosowane tylko w najbardziej wyjątkowych przypadkach.]

10.5 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach

10.5.1 Brak winy lub zaniedbania

Od kary zakazu startów, jaką zagrożone jest dane naruszenie, można odstąpić jeżeli sportowiec udowodni, że w danym przypadku brak jest z jego strony jakiegokolwiek winy lub zaniedbania. Jeżeli substancja zabroniona bądź jej markery lub metabolity zostaną wykryte w próbce pobranej od sportowca, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej), wówczas, aby możliwe było odstąpienie od kary zakazu startów, sportowiec musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu. W przypadku zastosowania tego Artykułu i odstąpienia od kary zakazu startów, naruszenie przepisów antydopingowych nie będzie uznawane za

naruszenie przy ustalaniu okresu kary zakazu startów za wielokrotne naruszenia zgodnie z Artykułem 10.7.

10.5.2 Brak istotnej winy lub zaniedbania

Jeżeli sportowiec udowodni, że w danym przypadku brak jest z jego strony istotnej winy lub istotnego zaniedbania, wówczas okres kary zakazu startów może zostać skrócony, jednak nie więcej niż o połowę okresu kary zakazu startów, jaką zagrożone jest dane naruszenie. Jeżeli naruszenie zagrożone jest karą dożywotniego zakazu startów, to na mocy niniejszego Artykułu skrócony okres kary nie może być krótszy niż (8) lat. Gdy w próbce sportowca wykryto substancję zabronioną bądź jej markery lub metabolity, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów), aby kara zakazu startów mogła zostać skrócona sportowiec musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

[Komentarz do Artykułów 10.5.1 i 10.5.2: Niniejsze Przepisy Antydopingowe przewidują ewentualne skrócenie lub odstąpienie od kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach, gdy sportowiec jest w stanie udowodnić, że nie ponosi żadnej winy i że nie jest winien zaniedbania lub nie ponosi istotnej winy i nie jest winien istotnego zaniedbania w związku z naruszeniem. Podejście to jest spójne z podstawowymi zasadami praw człowieka i zapewnia równowagę między tymi Organizacjami Antydopingowymi, które opowiadają się za stosowaniem wyjątków w znacznie węższym zakresie lub za niedopuszczaniem wyjątków w ogóle, a tymi, które opowiadają się za skróceniem kary dwuletniego zawieszenia na podstawie szeregu przesłanek, nawet jeśli sportowiec rzeczywiście ponosi winę. Artykuły te stosuje się jedynie do nakładania kar; nie stosuje się ich do ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych. Artykuł 10.5.2 może być stosowany do dowolnego naruszenia przepisów antydopingowych mimo tego, że niezwykle trudno byłoby udowodnić spełnienie kryteriów pozwalających na skrócenie kary zakazu startów w przypadku tych naruszeń przepisów antydopingowych, w których elementem naruszenia jest wiedza.

Artykuły 10.5.1 i 10.5.2 powinny być stosowane tylko w naprawdę wyjątkowych okolicznościach, a nie w znacznej większości przypadków.

Dla zilustrowania działania Artykułu 10.5.1 można przytoczyć przykład sytuacji, w której brak winy lub zaniedbania skutkowałby całkowitym odstąpieniem od kary – mianowicie sportowiec musiałby udowodnić, że jego konkurent zastosował wobec niego akt sabotażu mimo, że wykazał się on należyłą troską i starannością. I odwrotnie, przepis o braku winy lub zaniedbania nie może być podstawą do całkowitego odstąpienia od kary w następujących okolicznościach: (a) badania dały wynik pozytywny z powodu złego oznakowania bądź skażenia witaminy lub suplementu diety (sportowcy ponoszą odpowiedzialność za to, co spożywają (Artykuł 2.1.1) i zostali ostrzeżeni przed możliwością skażenia suplementów); (b) substancja zabroniona została podana przez osobistego lekarza sportowca lub trenera, który nie poinformował o tym sportowca (sportowcy są odpowiedzialni za wybór personelu medycznego oraz za poinformowanie personelu medycznego, że nie wolno im podawać żadnych substancji zabronionych); oraz (c) żywność lub

napoje sportowca zostały umyślnie skażone przez małżonka, trenera lub inną osobę z jego bezpośredniego kręgu (sportowcy są odpowiedzialni za to, co spożywają oraz za postępowanie osób, którym umożliwili dostęp do swojego pożywienia i napojów). Jednakże w zależności od faktycznych okoliczności konkretnej sprawy, w każdej z przytoczonych sytuacji można nałożyć na sportowca niższą karę stosując zasadę braku istotnej winy lub zaniedbania. (Na przykład, skrócenie kary może być odpowiednie jeżeli (a) sportowiec jasno udowodni, że przyczyną pozytywnego wyniku testu było skażenie multiwitaminy powszechnie dostępnej i zakupionej ze źródła nie mającego żadnego związku z substancjami zabronionymi, a sportowiec wykazał się należyta starannością i dbałością, przejawiającą się nie zażywaniem żadnych innych suplementów diety).

Okoliczności brane pod uwagę przy ocenie stopnia winy sportowca lub innej osoby w świetle Artykułów 10.5.1 i 10.5.2 muszą być konkretne i istotne dla sprawy oraz wyjaśniać przyczyny odstąpienia przez sportowca lub inną osobę od oczekiwanych norm postępowania. Na przykład fakt, że sportowiec straciłby możliwość zarobienia dużych kwot pieniężnych w okresie obowiązywania kary zakazu startów lub fakt, że sportowcowi pozostało niewiele czasu do zakończenia kariery lub harmonogram zawodów sportowych nie są czynnikami istotnymi i nie są brane pod uwagę przy rozważaniu skrócenia kary zakazu startów zgodnie z niniejszym Artykułem.

Chociaż przy wymierzaniu kary sportowców młodocianych nie traktuje się w sposób wyjątkowy, z pewnością młodość i brak doświadczenia są istotnymi czynnikami, które należy uwzględnić ustalając winę sportowca lub innej osoby zgodnie z Artykułem 10.5.2, a także Artykułami 10.3.3, 10.4 i 10.5.1.

Artykułu 10.5.2 nie należy stosować do przypadków, w których stosuje się Artykuły 10.3.3 lub 10.4, gdyż te ostatnie Artykuły już uwzględniają stopień winy sportowca lub innej osoby dla celów ustalenia odpowiedniego okresu zakazu startów.]

10.5.3 Znacząca pomoc w wykryciu lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych

Polski Związek Sportowy może, przed podjęciem ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 lub przed wygaśnięciem okresu odwoławczego, zawiesić część kary zakazu startów w konkretnym przypadku, gdy sportowiec lub inna osoba udzieli organizacji antydopingowej, organom prowadzącym postępowanie karne lub organom dyscyplinarnym organizacji zawodowych znaczącej pomocy, dzięki której Organizacja Antydopingowa wykryje lub stwierdzi naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę bądź dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ dyscyplinarny organizacji zawodowej wykryje lub stwierdzi popełnienie przestępstwa lub naruszenia przepisów o działalności zawodowej przez inną osobę. Po podjęciu ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 lub po upływie terminu złożenia odwołania, Polski Związek Sportowy może jedynie zawiesić część kary zakazu startów, którą zagrożone jest dane naruszenie, za zgodą właściwej Federacji

Międzynarodowej oraz WADA. Zakres, w jakim normalnie obowiązująca kara zakazu startów może być zawieszona zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę oraz od wagi znaczącej pomocy udzielonej przez sportowca lub inną osobę działaniom na rzecz eliminacji dopingu w sporcie. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary zakazu startów. Jeśli normalnie stosowaną karą jest dożywotni zakaz startów, okres który nie podlega zawieszeniu nie może być krótszy niż osiem (8) lat. Po zawieszeniu na mocy niniejszego Artykułu dowolnej części normalnie obowiązującego okresu zakazu startów Polski Związek Sportowy bezzwłocznie przedstawia pisemne uzasadnienie swojej decyzji każdej Organizacji Antydopingowej mającej prawo do odwołania od tej decyzji. Jeżeli następnie Polski Związek Sportowy przywróci część zawieszanej kary zakazu startów ponieważ sportowiec lub inna osoba nie udzieli znaczącej pomocy, jakiej oczekiwano, wówczas sportowiec lub inna osoba może odwołać się od tej decyzji zgodnie z Artykułem 13.2.

[Komentarz do Artykułu 10.5.3: Współpraca sportowców, personelu pomocniczego sportowca i innych osób, które przyznają się do błędów i chcą ujawnić naruszenie przepisów antydopingowych jest bardzo ważna dla czystego sportu.

Do czynników, które bierze się pod uwagę oceniając wagę znaczącej pomocy należą przykładowo liczba osób zamieszanych w naruszenia, status tych osób w sporcie, kwestia tego, czy w grę wchodzi nielegalny handel (Artykuł 2.7) lub podawanie (Artykuł 2.8) oraz czy naruszenie dotyczyło substancji lub metody, której wykrycie podczas badania jest trudne. Maksymalny wymiar zawieszenia kary zakazu startów można stosować tylko w bardzo wyjątkowych przypadkach. Dodatkowym czynnikiem, który należy brać pod uwagę w związku z poważnym charakterem naruszenia przepisów antydopingowych są korzyści z tytułu poprawy wyników, jakie osoba udzielająca znacznej pomocy może nadal odnosić. Ogólnie przyjmuje się, że im wcześniej w procedurze zarządzania wynikami udzielona zostanie znacząca pomoc, tym większą część normalnie stosowanej kary można zawiesić.

Jeśli sportowiec lub inna osoba, wobec której stwierdzono naruszenie przepisów antydopingowych powołuje się na prawo do zawieszenia kary zakazu startów na mocy niniejszego Artykułu w związku ze zrzeczeniem się przesłuchania, o którym mowa w Artykule 8.3 (Zrzeczenie się przesłuchania), Polski Związek Sportowy ustala, czy zawieszenie części kary zakazu startów na mocy niniejszego Artykułu byłoby właściwe. Jeśli sportowiec lub inna osoba powołuje się na prawo do skrócenia kary zakazu startów przed zakończeniem przesłuchania w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych, o którym mowa w Artykule 8, organ przesłuchujący podejmuje decyzję o tym czy właściwe byłoby zawieszenie na mocy niniejszego Artykułu części normalnie stosowanej kary zakazu startów, jednocześnie z decyzją o tym, czy sportowiec lub inna osoba popełniła naruszenie przepisów antydopingowych. W przypadku zawieszenia części kary zakazu startów, w decyzji należy wyjaśnić podstawę, na jakiej dostarczone informacje uznano za wiarygodne oraz jak informacje te przyczyniły się do wykrycia lub udowodnienia naruszenia przepisów antydopingowych lub innego czynu zabronionego. Jeśli

sportowiec lub inna osoba powołuje się na prawo do zawieszenia kary zakazu startów po wydaniu ostatecznej i nie podlegającej odwołaniu na mocy Artykułu 13 decyzji stwierdzającej naruszenie przepisów antydopingowych, ale sportowiec lub inna osoba nadal odbywa karę zakazu startów, sportowiec lub inna osoba może zwrócić się do Polskiego Związku Sportowego o rozważenie, na mocy niniejszego Artykułu, zawieszenia w okresie obowiązywania kary zakazu startów. Każde takie zawieszenie normalnie stosowanej kary zakazu startów wymaga zgody WADA oraz właściwej Federacji Międzynarodowej. Jeśli jakkolwiek warunek, od spełnienia którego zależy zawieszenie kary zakazu startów nie zostanie spełniony, Polski Związek Sportowy przywróci normalnie stosowaną karę zakazu startów. Od decyzji wydanych przez Polski Związek Sportowy na mocy niniejszego Artykułu przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2.

Jest to jedyna przewidziana niniejszymi Przepisami Antydopingowymi okoliczność, w której dopuszcza zawieszenie normalnie stosowanej kary zakazu startów.]

10.5.4 Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych przy braku innych dowodów

Gdy sportowiec lub inna osoba dobrowolnie przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem powiadomienia o pobraniu próbki, której analiza mogłaby wykryć naruszenie przepisów antydopingowych (lub, w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych innych niż określone w Artykule 2.1, przed otrzymaniem pierwszego powiadomienia o naruszeniu zgodnie z Artykułem 7) i to przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia w chwili przyznania się, wówczas kara zakazu startów może być skrócona, ale nie więcej niż o połowę kary zakazu startów, którą zagrożone jest dane naruszenie.

[Komentarz do Artykułu 10.5.4: Artykuł ten ma być stosowany, gdy sportowiec lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych w okolicznościach, gdy żadna Organizacja Antydopingowa nie wie, że mogło dojść do naruszenia przepisów antydopingowych. Nie należy stosować go w okolicznościach, gdy sportowiec lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych, kiedy jest przekonana, że zostanie przyłapana za naruszenie przepisów antydopingowych .]

10.5.5 Udowodnienie przez sportowca lub inną osobę prawa do złagodzenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia niniejszego Artykułu

Przed zastosowaniem skrócenia lub zawieszenia kary na mocy Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, należy zgodnie z Artykułami 10.2, 10.3, 10.4 i 10.6 ustalić normalnie obowiązujący wymiar kary zakazu startów. Jeżeli sportowiec lub inna osoba dowiedzie swojego prawa do skrócenia lub zawieszenia kary zakazu startów na mocy dwóch lub więcej artykułów spośród Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, wówczas kara zakazu startów może zostać skrócona lub zawieszona, ale do wymiaru nie mniejszego niż jedna czwarta normalnie stosowanej kary.

[Komentarz do Artykułu 10.5.5: Właściwa kara jest ustalana w czterech etapach. Po pierwsze, organ dyscyplinarny ustala, która z podstawowych kar (Artykuł 10.2, Artykuł 10.3, Artykuł 10.4 lub Artykuł 10.6) odpowiada danemu naruszeniu przepisów antydopingowych. Następnie organ dyscyplinarny ustala, czy istnieje podstawa do zawieszenia, anulowania lub skrócenia kary (Artykuły 10.5.1 do 10.5.4). Należy jednak pamiętać, że nie można do przepisów określających kary podstawowe odnosić jednocześnie wszystkich możliwych powodów pozwalających na zawieszenie, rezygnację lub skrócenie kary. Na przykład, Artykułu 10.5.2 nie stosuje się w przypadkach obejmujących Artykuły 10.3.3 lub 10.4, gdyż organ dyscyplinarny, zgodnie z Artykułami 10.3.3 i 10.4 ustalając karę zakazu startów już uwzględnił stopień winy sportowca lub innej osoby. W trzecim kroku organ dyscyplinarny ustala zgodnie z Artykułem 10.5.5, czy sportowiec lub inna osoba ma prawo do anulowania, skrócenia lub zawieszenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia Artykułu 10.5. Wreszcie, organ dyscyplinarny podejmuje decyzję o rozpoczęciu kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.9. Poniższe cztery przykłady ilustrują właściwą kolejność analizy:

Przykład 1.

Fakty: Niekorzystny wynik analizy stwierdzający obecność sterydu anabolicznego; sportowiec bezzwłocznie przyznaje się do stwierdzonego naruszenia przepisów antydopingowych; sportowiec dowodzi braku istotnej winy ze swojej strony (Artykuł 10.5.2) oraz udziela znaczącej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. Podstawowa kara wynosi dwa lata zgodnie z Artykułem 10.2. (Okoliczności obciążające (Artykuł 10.6) nie są brane pod uwagę, ponieważ sportowiec bezzwłocznie przyznał się do naruszenia. Artykuł 10.4 nie ma zastosowania, ponieważ steryd nie jest substancją określoną).

2. Wyłącznie w oparciu o kryterium braku istotnej winy karę można skrócić o połowę dwuletniej kary zakazu startów. Wyłącznie w oparciu o kryterium znacznej pomocy, karę można skrócić o trzy czwarte kary dwuletniego zakazu startów.

3. Zgodnie z Artykułem 10.5.5, rozważając ewentualne skrócenie kary zakazu startów z uwagi na oba kryteria łącznie, tzn. brak istotnej winy i znaczną pomoc, kara może być maksymalnie skrócona o trzy czwarte dwuletniej kary zakazu startów. Zatem minimalna kara wynosi w tym wypadku sześć miesięcy zakazu startów.

4. Zgodnie z Artykułem 10.9.2 z uwagi na fakt, że sportowiec bezzwłocznie przyznał się do naruszenia przepisów antydopingowych, kara zakazu startów może rozpocząć się w tym samym dniu, w którym pobrana została próbka, ale w każdym razie sportowiec musi odbyć przynajmniej połowę kary zakazu startów (minimum trzy miesiące) po dacie podjęcia decyzji przez organ dyscyplinarny.

Przykład 2.

Fakty: Niekorzystny wynik analizy stwierdzający obecność sterydu anabolicznego; istnieją okoliczności obciążające, a sportowiec nie jest w stanie udowodnić, że świadomie nie popełnił naruszenia przepisów antydopingowych; sportowiec nie przyznaje się bezzwłocznie do stwierdzonego naruszenia przepisów antydopingowych, ale udziela znaczącej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. Podstawowa kara wynosi od dwóch do czterech lat zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.6.

2. Z uwagi na znaczącą pomoc, karę można skrócić do trzech czwartych maksymalnej kary czterech lat zakazu startów.

3. Artykuł 10.5.5 nie ma zastosowania.

4. Zgodnie z Artykułem 10.9.2 kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu podjęcia decyzji przez organ dyscyplinarny.

Przykład 3.

Fakty: Niekorzystny wynik analizy stwierdzający obecność substancji określonej; sportowiec udowadnia w jaki sposób substancja wyszczególniona została wprowadzona do jego organizmu oraz że nie miał zamiaru poprawić swoich wyników sportowych; sportowiec udowadnia, że jego wina jest bardzo mała i udziela znaczącej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. *Ponieważ niekorzystny wynik analizy wiąże się z obecnością substancji określonej a sportowiec spełnił pozostałe warunki Artykułu 10.4, podstawowa kara wynosi od nagany do dwóch lat zakazu startów. Organ dyscyplinarny, podejmując decyzję o nałożeniu kary w wyżej wymienionym zakresie, ocenia winę sportowca. (W tym przykładzie założmy, że w przeciwnym wypadku organ dyscyplinarny nałożyłby karę ośmiomiesięcznego zakazu startów).*
2. *Z uwagi na okazaną znaczącą pomoc, kara podstawowa może być skrócona do trzech czwartych ośmiomiesięcznego zakazu startów. (nie mniej niż dwa miesiące). [Kryterium braku istotnej winy (Artykuł 10.2) nie ma tutaj zastosowania, gdyż stopień winy sportowca już został uwzględniony w etapie 1, przy podejmowaniu decyzji o ośmiomiesięcznym zakazie startów.]*
3. *Artykuł 10.5.5 nie ma zastosowania.*
4. *Zgodnie z Artykułem 10.9.2, z uwagi na fakt, że sportowiec bezzwłocznie przyznał się do naruszenia przepisów antydopingowych, kara zakazu startów może rozpocząć się już w dniu pobrania próbki, ale w każdym razie sportowiec musi odbyć przynajmniej połowę kary zakazu startów (minimum jeden miesiąc) po dacie podjęcia decyzji przez organ dyscyplinarny.*

Przykład 4.

Fakty: Sportowiec, u którego nigdy nie stwierdzono niekorzystnego wyniku analizy ani nie zarzucono mu naruszenia przepisów antydopingowych spontanicznie przyznaje, że świadomie zażywał wiele substancji zabronionych, aby poprawić swoje wyniki sportowe. Sportowiec udziela także znaczącej pomocy (Artykuł 10.5.3).

Stosowanie Artykułu 10:

1. *Chociaż świadome użycie wielu substancji zabronionych w celu poprawy wyników sportowych normalnie potraktowane byłoby jako okoliczność obciążająca (Artykuł 10.6), spontaniczne przyznanie się przez sportowca oznacza, że Artykuł 10.6 nie ma zastosowania. Fakt, że użycie przez sportowca substancji zabronionych miało na celu poprawienie wyników sportowych eliminuje także stosowanie Artykułu 10.4 bez względu na to, czy użyte substancje zabronione były substancjami wyszczególnionymi. Zatem zastosowanie ma Artykuł 10.2 i podstawowa kara zakazu startów wynosi dwa lata.*
2. *Na podstawie samego spontanicznego przyznania się przez sportowca (Artykuł 10.5.4), kara zakazu startów może być skrócona maksymalnie o połowę dwuletniego zakazu startów. Na podstawie samego udzielenia przez sportowca znaczącej pomocy (Artykuł 10.5.3), kara zakazu startów może być skrócona maksymalnie o trzy czwarte dwuletniego zakazu startów.*

3. Zgodnie z Artykułem 10.5.5, przy uwzględnieniu zarówno spontanicznego przyznania się sportowca, jak i faktu udzielenia znaczącej pomocy, kara może być maksymalnie skrócona o trzy czwarte dwuletniego zakazu startów. (Minimalna kara zakazu startów wynosi zatem sześć miesięcy).

4. Jeśli przy ustalaniu minimalnej kary zakazu startów, wynoszącej sześć miesięcy, w kroku trzecim organ dyscyplinarny uwzględnił Artykuł 10.5.4, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu, w którym organ dyscyplinarny nałożył karę. Jednak jeżeli organ dyscyplinarny nie wziął pod uwagę zastosowania Artykułu 10.5.4 w celu skrócenia kary zakazu startów w kroku trzecim, wówczas zgodnie z Artykułem 10.9.2 kara zakazu startów może rozpocząć bieg już w dniu naruszenia przepisów antydopingowych pod warunkiem, że przynajmniej połowa tej kary (minimum trzy miesiące) zostanie odbyta po dacie podjęcia decyzji przez organ dyscyplinarny.]

10.6 Okoliczności obciążające, które mogą wydłużyć karę zakazu startów

Jeśli KdZDwS lub Polski Związek Sportowy ustali w konkretnym przypadku związanym z naruszeniem przepisów antydopingowych innych niż naruszenia, o których mowa w Artykułach 2.7 (Handel lub próba handlu) i 2.8 (Podawanie lub próba podawania), że istnieją okoliczności obciążające, które uzasadniają nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa, wówczas normalnie stosowana kara zakazu startów ulega wydłużeniu do maksymalnie czterech (4) lat, chyba że sportowiec lub inna osoba udowodni w sposób satysfakcjonujący dla organu dyscyplinarnego, że nie popełniła naruszenia przepisów antydopingowych w sposób świadomy.

Sportowiec lub inna osoba może uniknąć zastosowania tego Artykułu przyznając się do stwierdzonego naruszenia przepisów antydopingowych niezwłocznie po przedstawieniu przez KdZDwS lub Polski Związek Sportowy informacji o naruszeniu przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 10.6: Przykłady okoliczności obciążających, które mogą uzasadniać nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa: sportowiec lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe w ramach programu dopingowego, samodzielnie lub w ramach spisku lub współdziałania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych; sportowiec lub inna osoba użyła lub posiadała wiele substancji zabronionych lub metod zabronionych lub wielokrotnie stosowała lub posiadała substancję zabronioną lub metodę zabronioną; istnieje prawdopodobieństwo, że u normalnej osoby skutki naruszenia przepisów antydopingowych w postaci lepszych wyników sportowych byłyby widoczne także po upływie kary zakazu startów, która w takiej sytuacji zostałaby nałożona na

sportowca; sportowiec lub osoba mataczyła lub utrudniała postępowanie w celu uniknięcia wykrycia lub stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych.

Dla uniknięcia wątpliwości wyjaśnia się, że przykłady okoliczności obciążających opisane w Komentarzu do Artykułu 10.6 nie wykluczają możliwości uznania innych okoliczności obciążających za uzasadniające nałożenie kary dłuższego zakazu startu w zawodach. Naruszenia z Artykułów 2.7 (Handel lub próba handlu) i 2.8 (Podanie lub próba podania) nie zostały włączone do Artykułu 10.6 ponieważ zakres kar za te naruszenia (od czterech lat do dożywotniego zakazu startów) umożliwia uwzględnienie wszelkich okoliczności obciążających.]

10.7 Naruszenia wielokrotne

10.7.1 Drugie naruszenie przepisów antydopingowych

W przypadku pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę kara zakazu startów została określona w Artykułach 10.2 i 10.3 (z zastrzeżeniem odstąpienia od kary bądź jej skrócenia lub zawieszenia na mocy Artykułów 10.4 lub 10.5 oraz wydłużenia kary na mocy Artykułu 10.6). W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych długość kary zakazu startów musi mieścić się w zakresie podanym w poniższej tabeli.

Drugie naruszenie	RS	FFMT	NSF	St	AS	TRA
Pierwsze naruszenie						
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10- dożywotnio
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10- dożywotnio	dożywotnio
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10- dożywotnio	dożywotnio
St	2-4	6-8	6-8	8- dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
AS	4-5	10- dożywotnio	10- dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
TRA	8- dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio

Objaśnienia skrótów użytych w tabeli:

RS (kara za obecność substancji określonej, skrócona zgodnie z Artykułem 10.4): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara krótsza zgodnie z Artykułem 10.4 ponieważ naruszenie wiązało się z substancją wyszczególnioną oraz spełnione zostały inne warunki określone w Artykule 10.4.

FFMT (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zgodnie z Artykułem 10.3.3 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania).

NSF (Kara skrócona z uwagi na brak istotnej winy lub zaniedbania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara skrócona zgodnie z Artykułem 10.5.2, ponieważ sportowiec udowodnił brak istotnej winy lub zaniedbania zgodnie z Artykułem 10.5.2.

St (Kara standardowa z Artykułu 10.2 lub 10.3.1): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara standardowa dwóch (2) lat zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.2 lub 10.3.1.

AS (Kara zaostzona): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zaostzona zgodnie z Artykułem 10.6 ponieważ organizacja antydopingowa stwierdziła, że zachodzą warunki określone w Artykule 10.6.

TRA (Handel lub próba handlu i podanie lub próba podania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara określona w Artykule 10.3.2.

[Komentarz do Artykułu 10.7.1: Tabelę stosuje się w sposób następujący: najpierw należy odszukać pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę w kolumnie po lewej stronie, a następnie przesuwając się poziomo od lewej do prawej należy odszukać komórkę reprezentującą drugie naruszenie przepisów antydopingowych. Załóżmy na przykład, że sportowiec otrzymał standardową karę zakazu startów za pierwsze naruszenie zgodnie z Artykułem 10.2, a następnie popełnił drugie naruszenie, za które otrzymuje skróconą karę zakazu startów za obecność substancji określonej zgodnie z Artykułem 10.4. Tabeli używa się aby określić karę zakazu startów za drugie naruszenie. Zaczynamy od kolumny z lewej strony i przesuwamy się w dół do rzędu z oznaczeniem „St”, który oznacza karę standardową, następnie przesuwamy się w poprzek tabeli do pierwszej kolumny oznaczonej skrótem „RS”, który oznacza skróconą karę z powodu obecności substancji określonej, co daje nam karę od 2 do 4 lat zakazu startów za drugie naruszenie. Kryterium brany pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary zakazu startów w wyznaczonym przedziale jest stopień winy sportowca lub innej osoby .]

[Komentarz do Artykułu 10.7.1 Definicja skrótu RS: por. Artykuł 25.4 w odniesieniu do stosowania Artykułu 10.7.1 do naruszeń przepisów antydopingowych z okresu poprzedzającego wejście w życie Kodeksu).]

10.7.2 Stosowanie Artykułów 10.5.3 i 10.5.4 w przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych

Gdy sportowiec lub inna osoba, która naruszy przepisy antydopingowe po raz drugi, dowiedzie swojego prawa do zawieszenia lub skrócenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.5.3 lub Artykułem 10.5.4, organ dyscyplinarny najpierw ustala normalną wysokość kary zakazu startów nakładaną za przewinienie w przedziale określonym w Tabeli w Artykule 10.7.1, a następnie odpowiednio zawiesza lub skraca karę zakazu startów. Pozostała kara zakazu startów, po zastosowaniu

zawieszenia lub skrócenia zgodnie z Artykułami 10.5.3 i 10.5.4 musi wynosić co najmniej jedną czwartą kary zakazu startów, która zostałaby nałożona w takiej sytuacji.

10.7.3 Trzecie naruszenie przepisów antydopingowych

Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnia kara zakazu startów, z wyjątkiem sytuacji, gdy trzecie naruszenie spełnia warunki określone dla odstąpienia od kary lub skrócenia kary zakazu startów na mocy Artykułu 10.4 lub polega na naruszeniu określonym w Artykule 2.4 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania). W tych przypadkach kara zakazu startów wynosi od ośmiu (8) lat do zakazu dożywotniego.

10.7.4 Dodatkowe przepisy dotyczące pewnych potencjalnych wielokrotnych naruszeń

- Na potrzeby nakładania kar zgodnie z Artykułem 10.7 naruszenie przepisów antydopingowych uznaje się za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy KdZDwS stwierdzi, że sportowiec lub inna osoba popełniła drugie naruszenie przepisów antydopingowych po otrzymaniu przez sportowca lub inną osobę powiadomienia zgodnie z Artykułem 7 (Zarządzanie wynikami) lub po podjęciu przez KdZDwS rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych; jeżeli KdZDwS nie jest w stanie stwierdzić powyższego, naruszenia traktuje się łącznie jako jedno pierwsze naruszenie, a karę wymierza się biorąc pod uwagę naruszenie zagrożone surowszą karą. Jednak wystąpienie wielu naruszeń może być uwzględnione przy ustalaniu okoliczności obciążających (Artykuł 10.6).
- Jeśli, po rozstrzygnięciu dotyczącym pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych KdZDwS lub Polski Związek Sportowy odkryje fakty wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę, które miały miejsce przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu, wówczas Polski Związek Sportowy nakłada dodatkową karę w oparciu o karę, która zostałaby nałożona, gdyby rozstrzygnięcia w sprawie obu naruszeń zapadły jednocześnie. Wyniki uzyskane we wszystkich zawodach rozegranych w czasie lub po wcześniejszym naruszeniu przepisów antydopingowych zostaną unieważnione zgodnie z Artykułem 10.8. Aby uniknąć możliwości stwierdzenia okoliczności obciążających (Artykuł 10.6) związanych z popełnionym wcześniej, ale wykrytym później naruszeniem, sportowiec lub inna osoba musi dobrowolnie przyznać się do wcześniejszego z naruszeń przepisów

antydotyngowych niezwłocznie po powiadomieniu o naruszeniu, w sprawie którego zarzuty postawione zostały wcześniej. Ten sam przepis stosuje się także w sytuacji wykrycia przez KdZDwS faktów dotyczących innego wcześniejszego naruszenia po rozstrzygnięciu dotyczącym drugiego naruszenia przepisów antydotyngowych.

[Komentarz do Artykułu 10.7.4: W hipotetycznej sytuacji sportowiec narusza przepisy antydotyngowe 1 stycznia 2008 r., ale KdZDwS odkrywa to naruszenie dopiero 1 grudnia 2008 r. W międzyczasie sportowiec ponownie narusza przepisy antydotyngowe 1 marca 2008 r. Sportowiec zostaje powiadomiony o tym naruszeniu przez KdZDwS 30 marca 2008 r., a organ dyscyplinarny orzeka 30 czerwca 2008 r., że sportowiec naruszył przepisy antydotyngowe 1 marca 2008 r. Później wykryte naruszenie, które miało miejsce 1 stycznia 2008 r. będzie stanowiło okoliczność obciążającą, ponieważ sportowiec nie przyznał się do niego dobrowolnie bezpośrednio po otrzymaniu 30 marca 2008 r. powiadomienia o późniejszym naruszeniu.]

10.7.5 Wielokrotne naruszenie przepisów antydotyngowych w okresie ośmiu lat

Dla potrzeb stosowania Artykułu 10.7 przyjmuje się, że naruszeniem wielokrotnym jest tylko taka sytuacja, w której poszczególne naruszenia przepisów antydotyngowych miały miejsce na przestrzeni tych samych ośmiu (8) lat.

10.8 Unieważnienie wyników zawodów po pobraniu próbki lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydotyngowych

Oprócz automatycznego unieważnienia wyników osiągniętych w zawodach, po których badanie próbki dało wynik pozytywny zgodnie z Artykułem 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych), wszystkie inne wyniki uzyskane w zawodach od dnia pobrania pozytywnej próbki (bez względu na to, czy pobrano ją podczas zawodów czy poza zawodami) lub od dnia innego naruszenia przepisów antydotyngowych, do rozpoczęcia zawieszenia tymczasowego lub kary zakazu startów ulegają, o ile zasady uczciwości nie nakażą inaczej, unieważnione z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród.

10.8.1 Warunkiem odzyskania przez sportowca prawa do startów po stwierdzeniu naruszenia przepisów antydotyngowych jest zwrócenie przez sportowca wszystkich nagród pieniężnych, których przepadek nastąpił na mocy niniejszego Artykułu.

10.8.2 Przeznaczenie skonfiskowanych nagród pieniężnych

O ile przepisy Federacji Międzynarodowej nie przewidują przyznania skonfiskowanych nagród pieniężnych innym sportowcom, pieniądze z takich nagród przeznacza się w pierwszym rzędzie na zwrot kosztów poniesionych przez Organizację Antydopingową w związku z krokami poczynionymi w celu odzyskania nagrody pieniężnej, a w drugiej kolejności na zwrot kosztów poniesionych przez Organizację Antydopingową, która była odpowiedzialna za zarządzanie wynikami w danej sprawie, natomiast ewentualna pozostała kwota jest rozdysponowana zgodnie z przepisami Federacji Międzynarodowej.

[Komentarz do Artykułu 10.8.2: Niniejsze Przepisy Antydopingowe w niczym nie przeszkadzają czystym sportowcom lub innym osobom poszkodowanym w wyniku działań osoby, która naruszyła przepisy antydopingowe, w korzystaniu z normalnie przysługującego im prawa do żądania odszkodowania od takiej osoby.]

10.9 Rozpoczęcie kary zakazu startów

Z wyjątkiem sytuacji opisanych poniżej, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ dyscyplinarny decyzji o karze zakazu startów lub, jeżeli zrezygnowano z przesłuchania, w dniu zaakceptowania kary zakazu startów lub nałożenia jej w inny sposób. Każdy okres zawieszenia tymczasowego (bez względu na to, czy nałożony czy dobrowolnie zaakceptowany) podlega odliczeniu od łącznego okresu zakazu startów.

10.9.1 Opóźnienia niezawinione przez sportowca lub inną osobę

W przypadku niezawinionej przez sportowca lub inną osobę zwłoki w procesie przesłuchania lub innych czynnościach związanych z kontrolą antydopingową, Polski Związek Sportowy nakładając karę może ustalić, że kara zakazu startów rozpoczyna się wcześniej, tzn. w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do innego naruszenia przepisów antydopingowych.

10.9.2 Niezwłoczne przyznanie się

Gdy sportowiec niezwłocznie (co zawsze oznacza przed ponownym udziałem w zawodach przez sportowca) przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych po przedstawieniu mu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych przez KdZDwS, kara zakazu startów może się rozpocząć już w dniu pobrania próbki lub w dniu, w którym nastąpiło ostatecznie naruszenie przepisów antydopingowych. Jednak w każdym przypadku zastosowania niniejszego Artykułu sportowiec lub inna osoba musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów liczonej od dnia akceptacji kary lub od dnia, w którym podjęta została decyzja o

nałożeniu kary, lub od dnia, w którym kara została nałożona w inny sposób.

[Komentarz do Artykułu 10.9.2: Niniejszego Artykułu nie stosuje się, gdy kara zakazu startów już została skrócona zgodnie z Artykułem 10.5.4 (Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych przy braku innych dowodów).]

10.9.3 Jeżeli sportowiec stosuje się do nałożonej na niego kary tymczasowego zawieszenia, okres kary tymczasowego zawieszenia podlega odliczeniu od ewentualnej kary zakazu startów ostatecznie nałożonej na sportowca.

10.9.4 Jeżeli sportowiec dobrowolnie zaakceptuje karę tymczasowego zawieszenia, o której został powiadomiony pisemnie przez Polski Związek Sportowy, i powstrzyma się od udziału w zawodach, okres tymczasowego zawieszenia podlega odliczeniu od ewentualnej kary zakazu startów ostatecznie nałożonej na sportowca. Kopię dobrowolnej akceptacji przez sportowca kary tymczasowego zawieszenia dostarcza się bezzwłocznie wszystkim stronom uprawnionym do otrzymania powiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 14.1.

[Komentarz do Artykułu 10.9.4: Dobrowolne przyjęcie przez sportowca kary tymczasowego zawieszenia nie jest równoznaczne z przyznaniem się przez sportowca i nie może być wykorzystane w żaden sposób do wyciągania wniosków niekorzystnych dla sportowca.]

10.9.5 Od kary zakazu startów nie odlicza się okresu poprzedzającego wejście w życie kary tymczasowego zawieszenia lub dobrowolnego tymczasowego zawieszenia, bez względu na to, czy sportowiec podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa lub został zawieszony przez swój zespół.

[Komentarz do Artykułu 10.9: Tekst Artykułu 10.9 został zmieniony, aby wyjaśnić, że opóźnienia niezawinione przez sportowca, szybkie przyznanie się przez sportowca oraz tymczasowe zawieszenie są jedynym uzasadnieniem rozpoczęcia kary zakazu startów wcześniej, niż w dniu podjęcia decyzji przez organ dyscyplinarny. Niniejsza poprawka pozwoli wyeliminować niespójności w interpretacji i stosowaniu przepisu, wynikające z poprzedniego tekstu.]

10.10 Status w czasie kary zakazu startów

10.10.1 Zakaz uczestnictwa w okresie kary zakazu startów

Żaden sportowiec, ani inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów, nie może w okresie zakazu startów uczestniczyć w żadnej roli w zawodach ani prowadzić działań (innych niż działania w ramach zatwierdzonych edukacyjnych programów antydopingowych lub programów rehabilitacyjnych) zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolnego sygnatariusza lub organizację członkowską sygnatariusza, w tym Polski Związek Sportowy, klub lub inną organizację członkowską Polskiego Związku Sportowego, ani w zawodach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolną ligę zawodową lub dowolnego organizatora wydarzeń sportowych szczebla międzynarodowego lub krajowego.

Sportowiec lub inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów dłuższą niż cztery lata może, po zakończeniu czteroletniej kary zakazu startów, uczestniczyć w lokalnych wydarzeniach sportowych w sporcie innym niż sport, w którym sportowiec lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe, ale tylko pod warunkiem, że ranga lokalnych wydarzeń sportowych nie pozwala sportowcowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestniczenia (i zdobywania punktów) w zawodach o randze mistrzostw krajowych lub międzynarodowych wydarzeń sportowych.

Sportowiec lub inna osoba odbywająca karę zakazu startów w dalszym ciągu podlega obowiązkowi badań.

[Komentarz do Artykułu 10.10.1: Na przykład sportowiec odbywający karę zakazu startów nie może uczestniczyć w obozie szkoleniowym, zawodach pokazowych czy ćwiczeniach zorganizowanych przez jego Polski Związek Sportowy lub klub, który jest członkiem tego Związku. Ponadto sportowiec odbywający karę zakazu startów nie może, bez narażania się na konsekwencje opisane w Artykule 10.10.2, uczestniczyć w zawodach organizowanych przez ligę zawodową nie będącą sygnatariuszem (np. krajowa liga hokejowa, krajowe stowarzyszenie koszykówki itp.), w wydarzeniach sportowych organizowanych przez organizatora międzynarodowych wydarzeń sportowych nie będącego sygnatariuszem lub organizatora krajowych wydarzeń sportowych nie będącego sygnatariuszem. Kary nałożone w jednej dyscyplinie sportowej są także uznawane przez inne dyscypliny sportowe (por. Artykuł 15.4 Wzajemne uznawanie).]

10.10.2 Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów

Jeżeli sportowiec lub inna osoba, na którą nałożona została kara zakazu startów, naruszy opisany w Artykule 10.10.1 zakaz uczestnictwa w okresie obowiązywania kary, wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostają unieważnione, a pierwotnie nałożona kara zakazu startów rozpoczyna się od nowa od dnia naruszenia zakazu startów. Nowy okres kary zakazu startów może być skrócony na mocy Artykułu 10.5.2, jeżeli sportowiec lub inna osoba udowodni, że z jego strony nie było istotnej winy lub zaniedbania w związku z naruszeniem zakazu uczestnictwa. Ustalenie, czy sportowiec lub inna osoba naruszyła zakaz uczestnictwa i czy karę należy skrócić na mocy Artykułu 10.5.2, leży w gestii Organizacji Antydopingowej, której zarządzanie wynikami doprowadziło do nałożenia pierwotnej kary zakazu startów.

[Komentarz do Artykułu 10.10.2: Jeśli sportowiec lub inna osoba jest podejrzewana o naruszenie zakazu uczestnictwa w okresie obowiązywania kary zakazu startów, Organizacja Antydopingowa, która odpowiadała za zarządzanie wynikami w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, którego efektem była kara zakazu startów, ustali, czy sportowiec lub inna osoba naruszyła zakaz i jeśli uzna, że doszło do naruszenia zakazu ustali, czy sportowiec lub inna osoba przedstawiła argumenty za skróceniem kary zakazu startów na mocy Artykułu 10.5.2 w licznym od nowa okresie kary zakazu startów. Od decyzji podjętych przez Organizację Antydopingową na mocy niniejszego Artykułu przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2.]

Gdy personel pomocniczy sportowca lub inna osoba w znacznym stopniu pomaga sportowcowi w naruszaniu zakazu uczestnictwa w okresie obowiązywania kary zakazu startów, Polski Związek Sportowy może nałożyć kary za udzielanie takiej pomocy, zgodnie ze swoimi przepisami dyscyplinarnymi.]

10.10.3 Wstrzymanie pomocy finansowej w czasie obowiązywania kary zakazu startów

Ponadto, w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, za które nie przysługuje przewidziana Artykułem 10.4 kara skrócona w związku z użyciem substancji określonej, sygnatariusze, organizacje członkowskie, w tym Polskie Związki Sportowe i rządy wstrzymują część lub całą pomoc finansową związaną ze sportem lub inne świadczenia związane ze sportem otrzymywane przez osobę, która dopuściła się naruszenia.

10.11 Badania w celu przywrócenia statusu czynnego sportowca

Aby sportowiec mógł odzyskać status czynnego sportowca po zakończeniu kary zakazu startów musi w okresie tymczasowego zawieszenia lub zakazu startów być przygotowany do poddania się badaniom poza zawodami przeprowadzane przez KdZDwS, lub właściwy Polski Związek Sportowy lub Organizację Antydopingową uprawnioną do przeprowadzania badań antydopingowych oraz musi na żądanie przedstawiać aktualne i dokładne informacje na temat miejsca swego pobytu. Sportowiec odbywający karę zakazu startów, który wycofa się ze sportu i zostanie usunięty z grupy zawodników poddawanych badaniom poza zawodami, a następnie będzie ubiegał się o przywrócenie statusu czynnego sportowca, może odzyskać ten status dopiero po powiadomieniu KdZDwS, właściwego Polskiego Związku Sportowego i właściwej Organizacji Antydopingowej oraz poddaniu się obowiązkowi gotowości do badań poza zawodami przez okres czasu równy [dłuższemu z dwóch okresów: (a) okresowi zakazu startów określonego w Artykule 5.6 lub (b)] okresowi zakazu startów pozostałemu na dzień wycofania się sportowca. Podczas tego pozostałego okresu zakazu startów sportowiec musi poddać się co najmniej 2 badaniom w odstępach przynajmniej trzymiesięcznych. Za przeprowadzenie niezbędnych badań odpowiada KdZDwS, jednakże w celu spełnienia wymogu można wykorzystać badania przeprowadzone przez dowolną Organizację Antydopingową. Ponadto, tuż przed końcem okresu zakazu startów, sportowiec musi poddać się badaniom przeprowadzonym przez KdZDwS na obecność substancji/stosowanie metod zabronionych poza zawodami. Po upływie okresu zakazu startów sportowca i po spełnieniu warunków przywrócenia sportowiec jest automatycznie dopuszczany do udziału w zawodach.

10.12 Nałożenie kar finansowych

[**Uwaga** : Polski Związek Sportowy może tutaj wpisać swoje własne przepisy dotyczące kar finansowych]

[Komentarz do Artykułu 10.12: Na przykład, jeśli organ dyscyplinarny stwierdziłby w danej sprawie, że łączna kara, jaką nakłada się zgodnie z niniejszymi przepisami antydopingowymi oraz kara finansowa nakładana zgodnie z niniejszym Artykułem 10.12 jest zbyt surowa, wówczas rezygnuje się z kary finansowej, utrzymując inne kary określone w niniejszych przepisach antydopingowych (np. kara zakazu startów i utrata wyników).]

10.13 Przepisy karne

10.13.1 Kto małoletniemu uczestniczącemu lub przygotowującemu się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym podaje substancję zabronioną lub stosuje wobec niego metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

10.13.2 Tej samej karze podlega, kto bez wiedzy osoby uczestniczącej lub przygotowującej się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym podaje jej substancję zabronioną lub stosuje wobec niej metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie.

ARTYKUŁ 11 KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW

11.1 Badania w sportach zespołowych

W przypadku gdy w związku z wydarzeniem sportowym więcej niż jeden członek zespołu w sporcie zespołowym zostanie na mocy Artykułu 7 powiadomiony o naruszeniu przepisów antydopingowych, organ kierujący wydarzeniem przeprowadza badania ukierunkowane zespołu w czasie trwania wydarzenia sportowego.

11.2 Konsekwencje dla sportów zespołowych

W przypadku stwierdzenia u więcej niż dwóch członków zespołu w sporcie zespołowym naruszenia przepisów antydopingowych w czasie trwania wydarzenia sportowego, organ zarządzający wydarzeniem sportowym może nałożyć odpowiednią karę na zespół (np. utrata punktów, wykluczenie z zawodów lub wydarzenia sportowego lub inna kara) niezależnie od wszelkich wszystkich kar nałożonych na poszczególnych sportowców naruszających przepisy antydopingowe.

11.3 Organ zarządzający wydarzeniem sportowym może wprowadzić surowsze konsekwencje w sportach zespołowych.

Organ zarządzający wydarzeniem sportowym może zdecydować o stosowaniu w związku z wydarzeniem sportowym kar dla sportów zespołowych surowszych niż określone w Artykule 11.2.

[Komentarz do Artykułu 11.3: Na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski może wprowadzić przepisy, zgodnie z którymi zespół należy wykluczyć z Igrzysk Olimpijskich przy mniejszej liczbie naruszeń przepisów antydopingowych popełnionych w czasie trwania Igrzysk Olimpijskich.]

ARTYKUŁ 12 SANKCJE PRZECIWKO POLSKIM ZWIĄZKOM SPORTOWYM I KOSZTY, JAKIMI SIĘ JE OBCIĄŻA

Sankcje przeciwko Polskim Związkom Sportowym będą określone przez Ministerstwo Sportu i Turystyki w umowach ich o finansowanie.

ARTYKUŁ 13 ODWOŁANIA

13.1 Decyzje od których przysługuje odwołanie

Od decyzji podjętych na mocy niniejszych Przepisów Antydopingowych przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułami 13.2 do 13.4 lub w innym trybie określonym w niniejszych Przepisach Antydopingowych. Decyzje, od których się odwołano pozostają w mocy w trakcie procedury odwoławczej, chyba że organ odwoławczy postanowi inaczej. Przed rozpoczęciem procedury odwoławczej należy wyczerpać wszystkie inne możliwości określone w niniejszych przepisach lub w przepisach Organizacji Antydopingowej prowadzącej proces przesłuchania zgodnie z Artykułem 8 (z zastrzeżeniem Artykułu 13.1.1).

13.1.1 WADA nie musi wyczerpać środków wewnętrznych

Jeżeli WADA przysługuje prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 13, a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznej decyzji w procedurze przeprowadzonej przez Polski Związek Sportowy, WADA może się odwołać od takiej decyzji bezpośrednio do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) bez konieczności wyczerpania innych środków wewnętrznych w ramach procedury Polskiego Związku Sportowego.

[Komentarz do Artykułu 13.1.1: Jeżeli decyzja została wydana przed ostatnim etapem procedury Polskiego Związku Sportowego (np. pierwsze przesłuchanie), a żadna strona nie zdecydowała się na odwołanie do przewidzianego procedurą Polskiego Związku Sportowego organu wyższej instancji (np. Zarządu), wówczas WADA może pominąć pozostałe kroki wewnętrznej procedury Polskiego Związku Sportowego i odwołać się bezpośrednio do CAS.]

13.2 Odwołania od decyzji dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, kar i tymczasowych zawiesznień

Od decyzji o naruszeniu przepisów antydopingowych, decyzji o karach za naruszenie przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie można kontynuować postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych z przyczyn proceduralnych (w tym, na przykład, z powodu przedawnienia), decyzji na mocy Artykułu 10.10.2 (Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów); decyzji stwierdzającej, że orzekanie o danym domniemanym

naruszeniu przepisów antydopingowych i o jego konsekwencjach nie leży w kompetencjach Polskiego Związku Sportowego lub KdZDwS, decyzji organizacji antydopingowej o nietraktowaniu niekorzystnego wyniku analizy lub wyniku nietypowego jako naruszenia przepisów antydopingowych, decyzji o niewszczynianiu postępowania o naruszenia przepisów antydopingowych po przeprowadzeniu dochodzenia zgodnie z Artykułem 7.4 oraz od decyzji o nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia w oparciu o wstępne przesłuchanie lub z naruszenia Artykułu 7.5 przysługuje odwołanie wyłącznie w trybie określonym w Artykule 13.2.

13.2.1 Odwołania dotyczące sportowców klasy międzynarodowej

W sprawach związanych z uczestnictwem w międzynarodowych wydarzeniach sportowych lub w przypadkach dotyczących sportowców klasy międzynarodowej, od decyzji przysługuje odwołanie wyłącznie do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) zgodnie z przepisami obowiązującym w postępowaniach przed tym sądem.

[Komentarz do Artykułu 13.2.1: Decyzje CAS są ostateczne i wiążące, z wyjątkiem wymaganych prawem rewizji dotyczących anulowania lub wykonania decyzji sądu arbitrażowego.]

13.2.2 Odwołania dotyczące sportowców klasy krajowej

W sprawach dotyczących sportowców klasy krajowej podlegających KdZDwS, którym nie przysługuje prawo odwołania na mocy Artykułu 13.2.1, od decyzji przysługuje prawo odwołania do niezależnego i bezstronnego organu odwoławczego szczebla krajowego, którym jest Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl.

13.2.3 Osoby uprawnione do składania odwołań

W przypadkach określonych w Artykule 13.2.1 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do CAS: (a) sportowiec lub inna osoba będąca przedmiotem zaskarżanej decyzji; (b) druga strona sprawy, której dotyczy decyzja; (c) właściwa Federacja Międzynarodowa; (d) KdZDwS i Krajowa Organizacja Antydopingowa kraju zamieszkania lub krajów, których osoba jest obywatelem lub posiadaczem licencji; (e) odpowiednio Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, gdy decyzja może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA.

W przypadkach określonych w Artykule 13.2.2 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do organu odwoławczego szczebla krajowego: (a) sportowiec lub inna osoba będąca przedmiotem zaskarżanej decyzji; (b) druga strona sprawy, której dotyczy decyzja; (c) właściwa Federacja Międzynarodowa; (d) KdZDwS oraz Narodowa Organizacja Antydopingowa właściwa ze względu na miejsca zamieszkania osoby; oraz (e) WADA. W przypadkach określonych w Artykule 13.2.2, WADA i Federacja Międzynarodowa mają także prawo do odwołania od decyzji organu odwoławczego szczebla krajowego do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS). Każda odwołująca się strona ma prawo do pomocy CAS w kwestii uzyskania wszelkich istotnych informacji od Organizacji Antydopingowej, od decyzji której złożono odwołanie, przy czym informacje takie muszą być udzielone jeżeli postanowi tak CAS.

Bez uszczerbku dla innych postanowień zawartych w niniejszych Przepisach Antydopingowych, jedyną osobą, której przysługuje odwołanie od kary tymczasowego zawieszenia jest sportowiec lub inna osoba, na którą nałożono tę karę.

13.3 Zwłoka w wydaniu decyzji przez Polski Związek Sportowy

Jeżeli w danej sprawie Polski Związek Sportowy nie podejmie w rozsądnym czasie określonym przez WADA decyzji stwierdzającej, czy nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych, WADA może odwołać się bezpośrednio do CAS tak, jak gdyby Polski Związek Sportowy wydał decyzję stwierdzającą, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych. Jeżeli zespół orzekający CAS ustali, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych oraz że WADA postąpiła słusznie składając odwołanie bezpośrednio do CAS, Polski Związek Sportowy zwróci WADA koszty i honoraria prawników poniesione przez WADA w związku z odwołaniem.

[Komentarz do Artykułu 13.3: Ze względu na różne okoliczności poszczególnych dochodzeń dotyczących naruszenia przepisów antydopingowych oraz procedur zarządzania wynikami nie jest możliwe określenie sztywnego terminu, w jakim Polski Związek Sportowy powinien wydać decyzję zanim WADA uzyska prawo do interwencji polegającej na odwołaniu bezpośrednio do CAS. Jednak przed podjęciem takiego działania WADA konsultuje się z Polskim Związkiem Sportowym poprzez KdZDwS i daje Polskiemu Związkowi Sportowemu możliwość wyjaśnienia przyczyn niepodjęcia decyzji.

13.4 Odwołania od decyzji przyznającej lub odmawiającej przyznania wyłączenia dla celów terapeutycznych

Od decyzji podjętych przez WADA cofających przyznanie lub odmawiających przyznania TUE przysługuje odwołanie wyłącznie do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS). Odwołanie takie może złożyć tylko sportowiec lub Organizacja Antydopingowa, której decyzję cofnięto. Od decyzji odmawiających przyznania TUE, które nie zostały unieważnione przez WADA, sportowcy klasy międzynarodowej mogą odwoływać się do CAS, a inni sportowcy do organu odwoławczego szczebla krajowego, wymienionego w Artykule 13.2.2. Jeżeli organ odwoławczy szczebla krajowego unieważni decyzję o odmowie przyznania TUE, to od takiej decyzji odwołanie do CAS może złożyć WADA.

Jeżeli KdZDwS lub inne organy wyznaczone przez KdZDwS nie rozpatrzą w rozsądnym terminie prawidłowo złożonego wniosku o przyznanie TUE, brak ich decyzji może, na potrzeby ustalenia prawa do odwołania określonego w niniejszym Artykule, być uznany za odmowę.

13.5 Termin wniesienia odwołania

Termin wniesienia odwołania do CAS wynosi dwadzieścia jeden (21) dni od daty otrzymania decyzji przez stronę wnoszącą odwołanie. Bez uszczerbku dla powyższego, w związku z odwołaniami wnoszonymi przez stronę uprawnioną do odwołania, która jednak nie była stroną postępowania prowadzącego do decyzji będącej przedmiotem odwołania, obowiązują następujące terminy:

- a) W terminie dziesięciu (10) dni od powiadomienia o decyzji, strona taka ma prawo żądania od organu, który wydał decyzję, kopii akt, na których opierał się ten organ;
- b) W przypadku wniesienia takiego żądania w terminie dziesięciu (10) dni, stronie wnoszącej żądanie przysługuje termin dwudziestu jeden (21) dni od otrzymania akt do wniesienia odwołania do CAS.

Termin wniesienia odwołania do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przez PKOL wynosi dwadzieścia jeden (21) dni od daty otrzymania decyzji przez stronę wnoszącą odwołanie. Bez uszczerbku dla powyższego, w związku z odwołaniami wnoszonymi przez stronę uprawnioną do odwołania, która jednak nie była stroną postępowania prowadzącego do decyzji będącej przedmiotem odwołania, obowiązują następujące terminy:

- a) W terminie dziesięciu (10) dni od powiadomienia o decyzji, strona taka ma prawo żądania od organu, który wydał decyzję, kopii akt, na których opierał się ten organ;
- b) W przypadku wniesienia takiego żądania w terminie dziesięciu (10) dni, stronie wnoszącej żądanie przysługuje termin dwudziestu jeden (21) dni od otrzymania akt do wniesienia odwołania do CAS.

Bez uszczerbku dla powyższego, WADA może składać odwołania lub interweniować nie później niż:

- (a) Dwadzieścia jeden (21) dni od ostatniego dnia, w którym dowolna strona sprawy miała prawo złożyć odwołanie, lub
- (b) Dwadzieścia jeden (21) dni od otrzymania przez WADA pełnych akt dotyczących decyzji.

ARTYKUŁ 14 SPRAWOZDAWCZOŚĆ I WZAJEMNE UZNAWANIE

14.1 Powiadamianie, poufność i sprawozdawczość

14.1.1 Powiadamianie sportowców i innych osób

Sportowcy i inne osoby powiadamiane są zgodnie z Artykułem 7. Powiadomienie sportowca lub innej osoby będącej członkiem Polskiego Związku Sportowego może odbywać się w drodze dostarczenia powiadomienia do tego Związku.

14.1.2 Treść powiadomienia

W powiadomieniu do, Federacji Międzynarodowej sportowca i WADA, zgodnie z Artykułem 7, należy podać: imię i nazwisko sportowca, kraj, sport i dyscyplinę w ramach danego sportu, poziom sportowca, informację o tym, czy badanie przeprowadzono podczas zawodów czy poza zawodami, datę pobrania próbki oraz wynik analizy podany przez laboratorium.

14.1.3 Sprawozdania ze stanu postępowań

Te same osoby i Organizacje Antydopingowe informowane są na bieżąco o bieżącym stanie i wynikach każdej oceny lub postępowań prowadzonych zgodnie z Artykułami 7 (Zarządzanie wynikami), 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania) lub 13 (Odwołania) oraz bezzwłocznie otrzymują pisemne uzasadnienia lub decyzje wyjaśniające sposób rozstrzygnięcia sprawy.

14.1.5 Poufność

Do czasu podania informacji do publicznej wiadomości przez Organizację Antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami i z zastrzeżeniem sytuacji, w której organizacja ta nie ujawni takich informacji zgodnie z Artykułem 14.2, organizacje otrzymujące informacje nie mogą ich ujawniać żadnym osobom innym poza osobami, które muszą się z takimi informacjami zapoznać (do których zalicza się właściwy personel właściwego Krajowego Komitetu Olimpijskiego,

właściwego Polskiego Związku Sportowego, oraz zespół w przypadku sportów zespołowych).

[Komentarz do Artykułu 14.1.5: Każda organizacja antydopingowa określi w swoich przepisach antydopingowych procedury ochrony informacji poufnych oraz procedury badania i karania niewłaściwego ujawniania informacji poufnych przez pracowników lub przedstawicieli Organizacji Antydopingowej.]

14.2 Podanie do publicznej wiadomości

14.2.1 Tożsamość sportowca lub innej osoby, którą Polski Związek Sportowy uzna za winną naruszenia przepisów antydopingowych może być podana do wiadomości publicznej przez Polski Związek Sportowy dopiero po powiadomieniu sportowca lub innej osoby zgodnie z Artykułami 7.1, 7.2 lub 7.4 oraz właściwej Organizacji Antydopingowej zgodnie z Artykułem 14.1.2.

14.2.2 W terminie nie dłuższym niż dwadzieścia (20) dni od ustalenia w przesłuchaniu zgodnie z Artykułem 8, że nastąpiło naruszenie przepisu antydopingowego lub od odstąpienia od przesłuchania, lub od niezakwestionowanego stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych, Polski Związek Sportowy musi podać do wiadomości publicznej swoje rozstrzygnięcie w sprawie o doping, ujawniając dyscyplinę sportu, naruszony przepis antydopingowy, tożsamość sportowca lub innej osoby winnej naruszenia przepisów antydopingowych, substancję zabronioną lub metodę zabronioną oraz nałożone kary. Polski Związek Sportowy musi także podać do publicznej wiadomości w ciągu dwudziestu (20) dni rozstrzygnięcia w sprawie odwołań dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych. W terminie przewidzianym na publikację Polski Związek Sportowy przesyła wszystkie decyzje dotyczące przesłuchań i odwołań do WADA.

14.2.3 Jeżeli w wyniku przesłuchania lub odwołania rozstrzygnięto, że sportowiec lub inna osoba nie naruszyła przepisów antydopingowych, rozstrzygnięcie to można podać do wiadomości publicznej tylko za zgodą sportowca lub innej osoby, która jest przedmiotem decyzji. Polski Związek Sportowy podejmuje wszelkie wysiłki w celu uzyskania takiej zgody, a po uzyskaniu zgody podaje do publicznej wiadomości decyzję w całości lub w formie zredagowanej, uzgodnionej ze sportowcem lub inną osobą.

14.2.4 Na potrzeby Artykułu 14.2 warunek podania do publicznej wiadomości uznaje się za spełniony, jeżeli wymagane informacje zostaną umieszczone przynajmniej na stronie internetowej Polskiego Związku Sportowego i pozostaną tam przez okres przynajmniej jednego (1) roku.

14.2.5 KdZDwS oraz Polskie Związki Sportowe ich przedstawiciele nie mogą się wypowiadać publicznie na temat konkretnych faktów dotyczących sprawy będącej w toku (z wyjątkiem ogólnego opisu postępowania i faktów stwierdzonych naukowo), chyba że wypowiedzi takie stanowią reakcję na publiczne komentarze przypisywane sportowcowi, innej osobie lub ich przedstawicielom.

14.3 Informacje o miejscu pobytu sportowca

Zgodnie z postanowieniami Międzynarodowego Standardu Badań, sportowcy, którzy zostali zaliczeni przez KdZDwS lub Polski Związek Sportowy do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom mają obowiązek podawania dokładnych, aktualnych informacji na temat swego miejsca pobytu. KdZDwS, Federacje Międzynarodowe i inne Krajowe Organizacje Antydopingowe koordynują proces identyfikacji sportowców oraz zbierania aktualnych informacji na temat miejsca ich pobytu i przekazują je do WADA. Do tych informacji dostęp mają inne Organizacje Antydopingowe uprawnione do badania sportowca, przy czym tam, gdzie jest to wykonalne bez nadmiernych problemów, informacje będą udostępniane poprzez system ADAMS. Informacje utrzymywane są przez cały czas w ścisłej tajemnicy, wykorzystywane są wyłącznie na potrzeby planowania, koordynacji i przeprowadzania badań, i są niszczone z chwilą utraty przydatności do powyższych celów.

14.4 Sprawozdawczość statystyczna

Co najmniej raz w roku KdZDwS publikuje ogólny raport statystyczny zawierający informacje na temat prowadzonych przez nią działań w zakresie kontroli antydopingowej; kopia raportu przesyłana jest do WADA. KdZDwS lub Polskie Związki Sportowe mogą także publikować raporty zawierające tożsamość każdego przebadanego sportowca oraz datę każdego badania.

14.5 Biuro informacji o kontroli antydopingowej

WADA pełni rolę centralnego biura informacji zarządzającego danymi i wynikami badań antydopingowych przeprowadzanych na sportowcach klasy międzynarodowej oraz sportowcach klasy krajowej, którzy zostali zaliczeni przez KdZDwS do grupy sportowców podlegających kontroli dopingowej. Aby ułatwić skoordynowane planowanie rozkładu badań oraz uniknąć zbędnego powielania badań przez różne Organizacje Antydopingowe, KdZDwS przesyła wszystkie wyniki badań przeprowadzonych na takich zawodnikach podczas zawodów i poza zawodami do biura informacyjnego WADA bezzwłocznie po przeprowadzeniu badań. WADA udostępnia takie informacje sportowcowi, Polskiemu Związkowi Sportowemu sportowca, Krajowemu Komitetowi Olimpijskiemu lub Krajowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu, KdZDwS,

Federacji Międzynarodowej oraz Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu lub Międzynarodowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu.

Aby umożliwić sobie pełnienie roli biura informacji o analizach związanych z kontrolą antydopingową WADA opracowała narzędzie do zarządzania bazami danych zwane ADAMS, zapewniające ochronę danych osobowych zgodnie z najnowszymi zasadami. Informacje prywatne dotyczące sportowca, personelu pomocniczego sportowca lub innych osób zaangażowanych w działania antydopingowe są zbierane i przechowywane przez WADA, która działa pod nadzorem kanadyjskiego urzędu ds. ochrony danych osobowych, w ścisłej tajemnicy i zgodnie z Międzynarodowym Standardem Ochrony Danych Osobowych.

14.6 Ochrona danych osobowych

Wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszych przepisów, KdZDwS lub Polskie Związki Sportowe mogą zbierać, przechowywać, przetwarzać lub ujawniać informacje osobowe dotyczące sportowców i stron trzecich. KdZDwS lub Polskie Związki Sportowe, posługując się tymi informacjami, muszą przestrzegać odpowiednich przepisów o ochronie danych osobowych, a także przyjętego przez WADA Międzynarodowego Standardu Ochrony Danych Osobowych tak, aby sportowcy i inne osoby posiadały pełną wiedzę o przetwarzaniu ich informacji osobowych i wyraziły, w przypadkach, w których jest to wymagane, zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w związku z działaniami antydopingowymi wynikającymi z Kodeksu i niniejszych przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 15 WZAJEMNE UZNAWANIE

15.1 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania na mocy Artykułu 13, badanie, TUE oraz wyniki przesłuchań lub ostateczne rozstrzygnięcia Polskiego Związku Sportowego lub sygnatariusza, zgodne z Kodeksem i leżące w kompetencjach tego Związku tego sygnatariusza, są uznawane i szanowane przez KdZDwS i wszystkie Polskie Związki Sportowe.

[Komentarz do Artykułu 15.1: W przeszłości brakowało jasnej interpretacji niniejszego Artykułu w odniesieniu do wyłączeń dla celów terapeutycznych. O ile przepisy Federacji Międzynarodowej lub umowa z Federacją Międzynarodową nie stanowią inaczej, Krajowe Organizacje Antydopingowe nie mają „kompetencji” do przyznawania wyłączeń dla celów terapeutycznych sportowcom klasy międzynarodowej.]

15.2 KdZDwS i Polskie Związki Sportowe uznają takie same działania innych organów, które nie przyjęły Kodeksu, jeśli przepisy tych organów są poza tym zgodne z Kodeksem.

[Komentarz do Artykułu 15.2: Gdy decyzja organu, który nie przyjął Kodeksu jest pod pewnymi względami zgodna z Kodeksem, a pod innymi względami niezgodna z Kodeksem, KdZDwS lub Polskie Związki Sportowe podejmują próbę stosowania decyzji w zgodzie z zasadami Kodeksu. Na przykład, jeśli w procesie spójnym z Kodeksem strona nie będąca sygnatariuszem stwierdzi naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych z powodu obecności substancji zabronionej w jego organizmie, ale nałożona kara zakazu startów jest krótsza niż kara przewidziana w Kodeksie, wówczas KdZDwS lub Polski Związek Sportowy powinien uznać wykrycie naruszenia przepisów antydopingowych i powinien przeprowadzić przesłuchanie zgodnie z Artykułem 8 w celu ustalenia, czy należy nałożyć dłuższą karę zakazu startów przewidzianą w niniejszych Przepisach Antydopingowych.]

15.3 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania na mocy Artykułu 13, wszelkie decyzje KdZDwS lub Polskich Związków Sportowych dotyczące naruszenia niniejszych Przepisów Antydopingowych uznawane są przez wszystkie Polskie Związki Sportowe, przy czym Polskie Związki Sportowe podejmują wszelkie działania niezbędne do wykonania takich decyzji.

ARTYKUŁ 16 PRZEDAWNIE

Przeciwko sportowcowi lub innej osobie nie wolno podejmować żadnych działań z tytułu naruszenia przepisów antydopingowych zawartych w niniejszym Kodeksie, jeżeli od stwierdzonej daty naruszenia upłynęło osiem (8) lat.

ARTYKUŁ 17 RAPORTY ZGODNOŚCI KDZDWS DLA WADA

Co dwa lata KdZDwS informuje WADA o przestrzeganiu Kodeksu i wyjaśnia przyczyny wszelkich niezgodności.

ARTYKUŁ 18 ZMIANY I INTERPRETACJA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

18.1 Niniejsze Przepisy Antydopingowe mogą być co pewien czas zmieniane przez KdZDwS.

18.2 Niniejsze Przepisy Antydopingowe interpretuje się jako niezależny i autonomiczny tekst, a nie przez odwołania do obowiązującego prawa lub przepisów wewnętrznych, z zastrzeżeniem Artykułu 18.5.

18.3 Tytuły różnych Części i Artykułów niniejszych Przepisów Antydopingowych służą jedynie wygodzie i nie stanowią części niniejszych Przepisów Antydopingowych ani w żaden sposób nie wpływają na treść postanowień, do których się odnoszą.

18.4 WSTĘP, ZAŁĄCZNIK I, DEFINICJE oraz Międzynarodowe Standardy wydane przez WADA stanowią integralne części niniejszych Przepisów Antydopingowych.

18.5 Niniejsze Przepisy Antydopingowe zostały przyjęte zgodnie z obowiązującymi postanowieniami Kodeksu i są interpretowane w sposób zgodny z obowiązującymi postanowieniami Kodeksu.

18.6 Komentarze do różnych postanowień Kodeksu i niniejszych Przepisów Antydopingowych mają za zadanie pomóc w interpretacji niniejszych Przepisów Antydopingowych.

18.7 Niniejsze Przepisy Antydopingowe weszły w życie 1 września 2011 r. („Data wejścia w życie”). Nie stosuje się ich z mocą wsteczną do spraw toczących się przed Datą wejścia w życie, z następującymi zastrzeżeniami:

18.7.1 W sprawach dotyczących naruszenia przepisów antydopingowych toczących się w Dniu wejścia w życie oraz sprawach dotyczących naruszenia przepisów antydopingowych wniesionych po Dniu wejścia w życie, a dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, które miały miejsce przed Datą wejścia w życie, zastosowanie mają przepisy antydopingowe obowiązujące w czasie wystąpienia domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że organ dyscyplinarny w sprawie ustali, że w okolicznościach sprawy właściwe jest zastosowanie zasady „lex mitior”.

18.7.2 Wszelkie naruszenia z Artykułu 2.4 (niezależnie od tego, czy jest to niepoinformowanie o miejscu pobytu czy niestawienie się na badania) stwierdzone przez KdZDwS na mocy przepisów obowiązujących przed Datą wejścia w życie, które nie uległy przedawnieniu przed Datą wejścia w życie i kwalifikowałyby się jako naruszenie obowiązku informowania o miejscu pobytu z Artykułu 11 Międzynarodowego Standardu Badań, muszą być przedmiotem postępowania i można się na nie powoływać do czasu przedawnienia, zgodnie z Międzynarodowym Standarem Badań.

18.7.3 W przypadkach, w których ostateczne rozstrzygnięcie stwierdzające naruszenie przepisów antydopingowych nastąpiło przed Wejściem w życie, a w Dniu wejścia w życie sportowiec lub inna osoba

nadal odbywała karę zakazu startów, sportowiec lub inna osoba może zwrócić się do Organizacji Antydopingowej, która w tym przypadku była odpowiedzialna za zarządzanie wynikami, o rozważenie skrócenia kary zakazu startów w świetle niniejszych przepisów antydopingowych. Taki wniosek musi zostać wniesiony przed wygaśnięciem upływem okresu zakazu startów. Od wydanej decyzji przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2. Niniejsze przepisy antydopingowe nie mają zastosowania w przypadkach naruszeń przepisów antydopingowych, w których wydano ostateczną decyzję stwierdzającą naruszenie przepisów, a okres zakazu startów minął przed Datą wejścia w życie.

18.7.4 Z zastrzeżeniem Artykułu 10.7.5, naruszenia przepisów antydopingowych popełnione w okresie obowiązywania przepisów będących w mocy przed Datą wejścia w życie, uwzględnia się jako wcześniejsze naruszenia na potrzeby określenia wymiaru kar zgodnie z Artykułem 10.7. Jeżeli naruszenie przepisów antydopingowych sprzed Daty wejścia w życie dotyczyło substancji, która, na mocy niniejszych Przepisów Antydopingowych, byłaby traktowana jako substancja wyszczególniona, a za naruszenie to nałożono karę zakazu startów na okres krótszy niż dwa lata, to takie naruszenie uznaje się na potrzeby Artykułu 10.7.1 za naruszenie ukarane karą skróconą.

ARTYKUŁ 19: DODATKOWE ROLE I OBOWIĄZKI SPORTOWCÓW I INNYCH OSÓB

19.1 Role i obowiązki sportowców

19.1.1 Znajomość i przestrzeganie niniejszych przepisów antydopingowych.

19.1.2 Gotowość do poddania się obowiązkowi oddania próbek.

19.1.3 Odpowiedzialność, w kontekście zwalczania dopingu za to, co sportowiec spożywa i czego używa.

19.1.4 Informowanie personelu medycznego o ciąży na sportowcu obowiązku nieużywania substancji zabronionych oraz niestosowania metod zabronionych oraz odpowiedzialność za sprawdzenie, czy procedury medyczne, jakim są poddawani nie naruszają niniejszych przepisów antydopingowych.

19.2 Role i obowiązki personelu pomocniczego sportowców

19.2.1 Znajomość i przestrzeganie niniejszych przepisów antydopingowych.

19.2.2 Współpraca z programem badań sportowców.

19.2.3 Wywieranie wpływu na wartości wyznawane przez sportowców i na zachowania sportowców w celu promowania zachowań antydopingowych.

ZAŁĄCZNIK 1 – DEFINICJE

ADAMS: *Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracji i Zarządzania]* – internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych, ułatwiająca interesariuszom i WADA prowadzenie działań antydopingowych zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Badania: Części procesu kontroli antydopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, obchodzenie się z próbkami oraz przewożenie próbek do laboratorium.

Badanie ukierunkowane: Wybór sportowców do badań, polegający na nielosowym wyborze do badań w określonym czasie określonych sportowców lub grup sportowców

Bez wcześniejszego powiadomienia: Kontrola antydopingowa, która odbywa się bez wcześniejszego ostrzeżenia sportowców i podczas której sportowiec znajduje się pod dozorem od momentu powiadomienia aż do pobrania próbki.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez sportowca, że jego wina lub zaniedbanie w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, oceniane z punktu widzenia wszystkich okoliczności oraz po wzięciu pod uwagę kryteriów decydujących o braku winy lub zaniedbania, nie były istotne.

Brak winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez sportowca że nie wiedział, nie podejrzewał oraz że nie mógł wiedzieć ani podejrzewać, nawet przy zachowaniu maksymalnej ostrożności, że użył/zastosował substancję zabronioną/metodę zabronioną bądź, że taka substancja/metoda została mu podana/zastosowana wobec niego.

CAS: Sportowy Sąd Arbitrażowy.

Czas trwania wydarzenia sportowego: Czas od początku do końca wydarzenia sportowego, ustalony przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

KdZDwS: Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych: Za naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) unieważnienie oznacza unieważnienie wyników sportowca uzyskanych podczas konkretnych zawodów lub wydarzenia sportowego oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje, w tym przepadek wszelkich medali, punktów i nagród; (b) zakaz startów oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może w określonym czasie uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach ani być beneficjentem funduszy zgodnie z Artykułem 10.10; oraz (c) tymczasowe zawieszenie oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może

tymczasowo uczestniczyć w zawodach przed ostateczną decyzją podjętą na przesłuchaniu przeprowadzonym zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

Kontrola antydopingowa: Wszystkie kroki i procesy począwszy od planowania rozkładu badań a skończywszy na ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym, obejmujące wszystkie kroki i procesy pośrednie, takie jak dostarczanie informacji o miejscu pobytu, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, wyłączenia dla celów terapeutycznych (TUE), zarządzanie wynikami i przesłuchania.

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa Konwencja o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie, przyjęta na 33 sesji Konferencji Ogólnej UNESCO 19 października 2005, wraz z wszystkimi poprawkami przyjętymi przez Państwa-Strony Konwencji oraz Konferencję Stron Międzynarodowej Konwencji o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie.

Krajowa organizacja antydopingowa: Jednostka(i) wyznaczona przez kraj jako najważniejszy na szczeblu krajowym organ uprawniony i zobowiązany do przyjęcia i wprowadzenia przepisów antydopingowych, kierowania pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badań oraz przeprowadzaniem przesłuchań. Także jednostka, która może być wyznaczona przez kilka krajów i która będzie pełniła rolę regionalnej Organizacji Antydopingowej dla takich krajów. Jeśli odpowiednie władze publiczne nie wyznaczyły takiej jednostki, taką jednostką jest Krajowy Komitet Olimpijski danego kraju lub instytucja wyznaczona przez Krajowy Komitet Olimpijski.

Krajowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w którym uczestniczą sportowcy klasy międzynarodowej lub krajowej, a które nie jest międzynarodowym wydarzeniem sportowym.

Krajowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie Krajowy Komitet Olimpijski obejmuje też Krajową Konfederację Sportową w tych krajach, w których Krajowa Konfederacja Sportowa wykonuje typowe obowiązki Krajowego Komitetu Olimpijskiego w dziedzinie zwalczania dopingu.

Lista Substancji i Metod Zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: Zmiana dokonana w nagannym celu lub w naganny sposób; wywieranie nagannego wpływu; naganne zakłócanie; utrudnianie, wprowadzanie w błąd lub uczestniczenie w oszukańczym działaniu w celu zmiany wyników lub powstrzymanie normalnych procedur, lub przekazywanie nieprawdziwych informacji Organizacji Antydopingowej.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie przemian biologicznych.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Międzynarodowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w stosunku do którego Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Federacja Międzynarodowa, organizator ważnych wydarzeń sportowych lub inna międzynarodowa organizacja sportowa jest organem decyzyjnym lub na które powołuje działaczy funkcyjnych.

Niekorzystny wynik badania: Raport sporządzony przez laboratorium lub inną jednostkę badawczą zatwierdzoną przez WADA, stwierdzający zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów i związanymi z nim Dokumentami Technicznymi obecność w próbce substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów (w tym podwyższone ilości substancji endogennych) lub dowody użycia metody zabronionej.

Nielegalny handel: Sprzedaż, dawanie, podawanie, przewożenie, wysyłanie, dostarczanie lub rozprowadzanie dowolnym stronom trzecim substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizycznie, drogą elektroniczną lub innymi sposobami) przez sportowca, personel pomocniczy sportowca lub przez dowolną inną osobę podlegającą jurysdykcji Organizacji Antydopingowej. Definicja nie obejmuje działań personelu medycznego prowadzonych „w dobrej wierze”, wiążących się z używaniem substancji zabronionych dla zgodnych z prawem i faktycznie koniecznych celów terapeutycznych lub inaczej uzasadnionych oraz nie obejmuje działań związanych z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione poza zawodami, chyba że suma okoliczności wskazuje, że substancje zabronione nie miały służyć zgodnym z prawem i uzasadnionym celom terapeutycznym.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie skończyła 18 roku życia.

Organizacja antydopingowa: Sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady inicjowania, wprowadzania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli antydopingowej. Sygnatariuszami są, na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, którzy przeprowadzają badania podczas organizowanych przez siebie wydarzeń sportowych, WADA, Federacje Międzynarodowe oraz Krajowe Organizacje Antydopingowe.

Organizator ważnych wydarzeń sportowych: Kontynentalne stowarzyszenia Krajowych Komitetów Olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji wielosportowych, pełniące funkcję organu decyzyjnego wobec kontynentalnych, regionalnych lub innych zawodów międzynarodowych.

Osoba: Osoba fizyczna, organizacja lub inna jednostka.

Personel pomocniczy sportowca: Każdy trener, fizjoterapeuta, menadżer, agent, pracownik zespołu, działacz, członek personelu medycznego lub paramedycznego, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z, lecząca lub pomagająca sportowcowi uczestniczącemu lub przygotowującemu się do zawodów sportowych.

Podczas zawodów: O ile przepisy Federacji Międzynarodowej lub innej odpowiedniej Organizacji Antydopingowej nie stanowią inaczej, termin „podczas zawodów” oznacza okres zaczynający się dwanaście godzin przed zawodami, w których sportowiec ma uczestniczyć, trwający do końca takich zawodów, a w odniesieniu do procesu pobierania próbek - proces pobierania próbek związany z takimi zawodami.

Polski Związek Sportowy: Podmiot krajowy, regionalny lub terytorialny, zarządzający danym sportem w Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, wraz z afiliowanymi przy nim członkami, klubami, zespołami, stowarzyszeniami i ligami.

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które stwierdza się tylko jeżeli osoba sprawuje wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); z zastrzeżeniem, że jeżeli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda, domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba ta wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała ją kontrolować. Posiadanie samo w sobie nie stanowi jednak naruszenia przepisów antydopingowych jeżeli przed otrzymaniem przez daną osobę jakiegokolwiek powiadomienia o naruszeniu przez nią przepisów antydopingowych osoba ta podjęła konkretne działania wskazujące, że nigdy nie zamierzała wejść w posiadanie oraz wyrzekła się posiadania, wyraźnie oświadczając to Organizacji Antydopingowej. Niezależnie od czegokolwiek, co w niniejszej definicji może być z tym sprzeczne, zakup (w tym drogą elektroniczną lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.

[Komentarz: Zgodnie z powyższą definicją sterydy znalezione w samochodzie sportowca będą stanowiły naruszenie, chyba że sportowiec udowodni, że ktoś inny używał samochodu; w takim wypadku Organizacja Antydopingowa musi udowodnić, że chociaż sportowiec nie miał wyłącznej kontroli nad samochodem, sportowiec wiedział o sterydach i zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami. Podobnie, w przypadku sterydów znalezionych w domowej apteczce, do której dostęp ma sportowiec i jego/jej małżonka(ek), Organizacja Antydopingowa musi dowieść, że sportowiec wiedział, że w apteczce znajdowały się sterydy oraz że sportowiec zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami.]

Poza zawodami: Każda kontrola antydopingowa, która nie jest przeprowadzana podczas zawodów.

Program Niezależnych Obserwatorów: Zespół obserwatorów nadzorowany przez WADA, obserwujący proces kontroli antydopingowej podczas pewnych wydarzeń sportowych, mogący udzielać wskazówek dotyczących tego procesu oraz informować o swoich spostrzeżeniach.

Próba: Świadome zachowanie stanowiące istotny element zaplanowanego działania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych. Próba naruszenia przepisów antydopingowych nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, jeżeli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim

zostanie ona wykryta i ujawniona przez osobę trzecią, nie uczestniczącą w próbie naruszenia przepisów antydopingowych.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany na potrzeby kontroli antydopingowej.

[Komentarz do definicji Próbkki: Czasami twierdzi się, że pobranie próbki krwi jest sprzeczne z zasadami pewnych grup religijnych lub kulturowych. Ustalono, że nie ma podstaw do takich twierdzeń.]

Przesłuchanie wstępne: Na potrzeby Artykułu 7.6 przesłuchanie wstępne oznacza przyspieszone skrócone przesłuchanie mające miejsce przed przesłuchaniem zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania); podczas wstępnego przesłuchania sportowiec jest informowany o zarzutach i ma możliwość przedstawienia swego stanowiska w formie pisemnej lub ustnej.

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sportowiec: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej Federacji Międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją Krajowej Organizacji Antydopingowej, w tym między innymi osoby znajdujące się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom) oraz każdy inny zawodnik, który podlega jurysdykcji dowolnego sygnatariusza lub innej organizacji sportowej uznającej Kodeks. Wszystkie postanowienia Kodeksu, w tym na przykład postanowienia dotyczące badań i wyłączeń dla celów terapeutycznych (TUE), muszą być stosowane wobec zawodników klasy międzynarodowej i krajowej. Niektóre Krajowe Organizacje Antydopingowe mogą także poddawać badaniom i stosować przepisy antydopingowe wobec zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, a także do zawodników klasy mistrzowskiej, którzy nie są aktualnymi lub potencjalnymi zawodnikami krajowymi. Od Krajowych Organizacji Antydopingowych nie wymaga się stosowania wszystkich aspektów Kodeksu do takich osób. Dopuszcza się wprowadzanie konkretnych krajowych przepisów kontroli antydopingowej stosowanych wobec zawodników nie będących zawodnikami klasy międzynarodowej lub klasy krajowej, co nie będzie w sprzeczności z Kodeksem. Kraj może zatem podjąć decyzję o poddawaniu badaniom zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, ale nie musi wymagać stosowania wyłączeń dla celów terapeutycznych (TUE) lub dostarczania informacji o pobycie zawodnika. Na potrzeby Artykułu 2.8 (Podanie lub próba podania) oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej, sportowcem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej uznającej Kodeks.

[Komentarz do definicji Sportowca: Definicja jasno stwierdza, że wszyscy sportowcy klasy międzynarodowej i krajowej podlegają przepisom antydopingowym Kodeksu; dokładne zdefiniowanie sportu o randze międzynarodowej i randze krajowej pozostawia się odpowiednio przepisom antydopingowym Federacji Międzynarodowych i Krajowych Organizacji Antydopingowych. Na szczeblu krajowym przepisy antydopingowe przyjęte zgodnie z Kodeksem stosuje się co najmniej do wszystkich osób będących członkami zespołów narodowych oraz

wszystkich osób zakwalifikowanych do współzawodnictwa w dowolnych mistrzostwach krajowych w dowolnym sporcie. To jednak nie oznacza, że wszyscy tacy sportowcy muszą być umieszczeni w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom, utworzonej przez Krajową Organizację Antydopingową. Definicja pozwala także każdej Krajowej Organizacji Antydopingowej, według jej uznania, na rozszerzenie jej programu zwalczania dopingu i objęcia nim, oprócz sportowców klasy krajowej, także sportowców niższej klasy. Informacje i programy edukacyjne dotyczące zwalczania dopingu w sporcie powinny być kierowane do sportowców wszystkich klas .]

Sportowiec klasy międzynarodowej: Sportowcy wyznaczeni przez jedną lub więcej Federacji Międzynarodowych i należący do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom przeprowadzanym przez Federację Międzynarodową.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników w trakcie zawodów.

Standard Międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA uzupełniający Kodeks. Aby stwierdzić przestrzeganie Standardu Międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić, że procedury określone w Standardzie Międzynarodowym zostały właściwie przeprowadzone. Standardy Międzynarodowe obejmują wszelkie Dokumenty Techniczne wydane zgodnie ze Standardem Międzynarodowym.

Substancja zabroniona: Każda substancja opisana jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Sygnatariusze: Jednostki podpisujące Kodeks i wyrażające zgodę na przestrzeganie Kodeksu, w tym Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Federacje Międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Krajowe Komitety Olimpijskie, Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, Krajowe Organizacje Antydopingowe i WADA.

TUE: Zgodnie definicją zawartą w Artykule 2.6.1.

TUE ze skutkiem wstecznym. Zgodnie z definicją przedstawioną w Międzynarodowym Standardzie Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.

Tymczasowe zawieszenie: Por. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Uczestnik: Każdy sportowiec lub personel pomocniczy sportowca.

Ujawnić lub podać do publicznej wiadomości: Rozpowszechnić informacje lub podać do publicznej wiadomości lub osobom spoza kręgu osób uprawnionych zgodnie z Artykułem 14 do wcześniejszego powiadomienia.

Unieważnienie: Por. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie dowolnym sposobem dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.

WADA: Światowa Agencja Antydopingowa.

Wydarzenie sportowe: Seria indywidualnych zawodów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata FINA lub Igrzyska PanAmerykańskie).

Wynik nietypowy: Raport laboratorium lub innej jednostki zatwierdzonej przez WADA, który przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy wymaga dalszego badania zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów lub związanych z nim Dokumentów Technicznych.

Określone substancje. Zgodnie z definicją przedstawioną w Artykule 4.2.2.

Zakaz startów: Por. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Zarejestrowana grupa sportowców poddawanych badaniom: Określona osobno przez każdą Federację Międzynarodową oraz Krajową Organizację Antydopingową grupa sportowców najwyższej klasy, poddawanych badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach planu rozkładu badań danej Federacji Międzynarodowej lub Krajowej Organizacji Antydopingowej.

Zawody: Jeden wyścig, mecz, gra lub jeden konkurs sportowy. Na przykład mecz koszykówki lub finał sprintu na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W przypadku wyścigów etapowych lub innych konkursów sportowych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub w pewnych odstępach czasu, różnicę między zawodami a wydarzeniem sportowym określają przepisy odpowiedniej Federacji Międzynarodowej.

Komitet TUE: Zgodnie definicją zawartą w Artykule 4.4.5.

Znacząca pomoc: Na potrzeby Artykułu 10.5.3 przyjmuje się, że osoba udzielająca znacznej pomocy musi: (1) w pełni ujawnić na piśmie wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych oraz (2) w pełni współpracować podczas dochodzenia i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym, na przykład, zeznawać podczas przesłuchania, jeżeli zostanie o to poproszona przez Organizację Antydopingową lub organ przesłuchujący. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotny element wszczętej sprawy, lub, jeśli żadnej sprawy dotychczas nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę do wszczęcia sprawy

